

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
6 березня 2014 р., четвер**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Шевченко: тут і тепер "Голос України"3**
- Учора, відповідно до Постанови Верховної Ради України від 24 жовтня 2013 року №655-VII, Комітет з питань культури і духовності провів парламентські слухання на тему «Тарас Шевченко як постать світового значення (до 200-річчя з дня народження)». Відкрив засідання глава парламенту О.Турчинов. Основний доповідач — міністр культури України Є.Нищук, основний співдоповідач — голова профільного комітету В.Кириленко.
- Програма-мінімум для Ради Юлія Лучик, «День».....4**
- Пленарних засідань ВРУ цього тижня не буде. Учора депутати вирішили приступити до роботи в комітетах, але в час «Ч» обіцяли повернутися. «Враховуючи ту небезпеку, яка ще залишається, та ситуацію наших відносин з РФ, я би просив народних депутатів не покидати міста Києва, щоб ми могли у будь-яку мить зібрати наш парламент», — закликав спікер Верховної Ради О.Турчинов.
- Родом из ТЭЖ Сергей Сидоренко, "КоммерсантЪ" (Украина).....5**
- Вчера и.о. Главы государства А.Турчинов назначил народного депутата С.Пашинского исполняющим обязанности Главы Администрации Президента. В тот же день он был представлен коллективу АП. Новый руководитель администрации пообещал не увольнять старую команду, но часть направленной работы будет заморожена. Пока неясно, планирует ли С.Пашинский отказаться от депутатского мандата.
- Когда и как могут пройти перевыборы Верховной Рады Кристина Зеленюк, "Сегодня"6**
- Перевыборы нардепов обещают быть интересными. Ведь возвращение к Конституции-2004 закрыло дорогу в Раду самовыдвиженцам — в переходных положениях нынешнего Основного Закона говорится, что в Раду могут идти только кандидаты от партий или блоков. Но теперь закон о выборах нардепов противоречит Конституции, и в какой-то из документов придется вносить правки.
- Ноу-хау кадрової політики «нової» влади Юлія Лучик, «День».....7**
- Опитані експерти й політики зазначили, що, в цілому, теперішні рішення влади віддати кермо правління окремими регіонами представникам крупного капіталу було вимушеним, але, водночас, — цілком виправданим.
- Родом из ТЭЖ "КоммерсантЪ" (Украина) 9**
- Вчера V внеочередной съезд Радикальной партии О.Ляшко выдвинул своего лидера народного депутата трех созывов О.Ляшко кандидатом на пост Президента Украины. В случае победы О.Ляшко пообещал запретить парламентариям избираться в Верховную Раду более двух раз, а также деятельность Компартии.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Валерій Карпунцов: Центрвиборчком. Настав час визначатись <i>Главком</i>	10
<p>Многие политики с облегчением вздохнули бы, если бы люди разъехались (ту же Тимошенко Майдан встретил достаточно холодно и она ответила ему взаимностью). Но в то же время, все понимают, что такое оружие как Майдан еще может пригодиться.</p>	
Майдан после победы: место для паломничества, контроль новой власти или очередная игра политиков? <i>ОстроВ</i>	12
<p>Р.Кошулинский объясняет отсутствие политиков на Майдане их большой занятостью. "Новой власти досталось очень сложное время. Власть одновременно вынуждена строить новое и защищать то, что уже построено. Это просто невероятно сложно. Очень тяжело людям было с различными идеологиями и ценностями воевать против режима. Людям с разными идеями приходится строить одну страну и не ломать, а строить. А сегодня еще и есть внешняя угроза, какой не было за всю историю независимой Украины".</p>	
Зачем мы спешим сесть на раскаленную сковороду НАТО? <i>Хвиля</i>	16
<p>Появление законопроекта о вступлении Украины в НАТО показывает, что жизнь ничему не учит наших парламентариев. Парламентская тройка не взяв под твердый контроль юго-восток и, вообще, не установив устойчивый контроль над страной, дальше продолжает победоносное шагание по граблям. Это предложение из серии победоносных решений типа отмены скороспелого мовного закона, на который и.о. президента Украины А.Турчинов был вынужден наложить вето.</p>	
БЛОГИ	
Анатолій Гриценко: «Кому война, а кому – мать родна?» <i>pravda.com.ua</i>	17
<p>Нова влада призначила керівником "Укртрансгазу" людину, через яку стара влада закупила "вишки Бойка", внаслідок чого країна тоді втратила багатомільярдні кошти. Що це – люстрація чи амністія?</p>	
Олександр Доній: «Кримські татари» <i>корреспондент.net</i>	18
<p>З одного боку-система залякування(погрози на рівні пліток новою депортацією, маркування будинків кримських татарів(типу як перед погромами), з іншого боку-фантастичні обіцянки влади і грошей(лише б зрадили Україну). Обіцяють міністерські посади. Обіцяють кошти депортованим. Для цього залучили еліту Татарстану.</p>	
ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ	
Європейський Союз вводить санкції проти 18 колишніх українських чиновників <i>Телеканал новин "24"</i>	19
Хто стане президентом? <i>"Студія "1+1", ТСН</i>	19
Новим тимчасовим очільником Адміністрації Президента України призначено Сергія Пашинського <i>ICTV, Факти</i>	20
У парламенті хочуть відмовитися від позаблоковості і йти в НАТО <i>5 канал, Час новин</i>	21
В Верховной Раде Украины зарегистрирован законопроект, который предусматривает вступление Украины в НАТО <i>Интер, Подробности</i>	22
Гість в студії - В'ячеслав Кириленко, народний депутат, фракція ВО "Батьківщина" <i>ТВі, Сьогодні</i>	23
Служба безпеки України и Министерство внутренних дел начали совместную операцию «Граница» <i>ТРК "Украина", События</i>	26

Курс на НАТО. Україна хоче відмовитися від позаблоковості <i>УТ-1, Підсумки</i> дня	27
Основний план Путіна зірвався, ціна на газ є помстою <i>Радіо Свобода, Ваша</i> <i>Свобода</i>	27

Друковані видання

Шевченко: тут і тепер "Голос України"

Учора, відповідно до Постанови Верховної Ради України від 24 жовтня 2013 року №655-VII, Комітет з питань культури і духовності провів парламентські слухання на тему «Тарас Шевченко як постать світового значення (до 200-річчя з дня народження)».

Відкрив засідання глава парламенту Олександр Турчинов. Основний доповідач — міністр культури України Євген Нищук, основний співдоповідач — голова профільного комітету В'ячеслав Кириленко. Цілком очевидно, що всі троє — не шевченкознавці, принаймні, в академічному значенні цього слова. Але ж і сам ювілей, що було зрозуміло ще від минулої осені, готувався за обставин, далеких від кабінетного академізму. Та й регламент слухань не спонукав до розслаблення: на доповідь і співдоповідь давалося по 15 хвилин!

Тарас Шевченко є об'єднавчою постаттю для України і всього світового українства, і гідне вшанування ювілею Кобзаря є іспитом на зрілість для української громадськості. На цьому наголосив Голова Верховної Ради України, в. о. Президента України Олександр Турчинов, відкриваючи у середу парламентські слухання.

«Я бачу особливий символізм у тому, що сьогодні з ім'ям Великого Тараса Шевченка у наших серцях та думках ми повертаємо український парламент до нормального, планомірного життя», — зазначив він.

О. Турчинов заявив, що, як завжди в часи випробувань та боротьби за волю українців, Великий Кобзар знову був з нами на Майдані. Його портрети прикрашали штаби народного противу, майоріли над багатотисячними зібраннями майданівців по всій Україні.

За словами керівника парламенту, і сьогодні почуття українського народу висловлюються поезією Шевченка, яка акумулює історичний духовний досвід нації, адже слова Тараса не втрачають сили народного самовираження.

Здається, ми всі завжди знали, що Шевченко колись жив у хатинці під очеретяною стріхою поруч з нинішнім столичним Майданом Незалежності. Але протягом останніх кількох місяців стало очевидно, що він з тієї хатинки вийшов на Майдан і був незримо присутній там багато днів і ночей — як цілком реальна поетична стихія народного протесту. А його хрестоматійні вірші сприймалися як написані саме тут і саме тепер. Згадаймо, як Сергій Нігоян, один з перших, хто загинув на вулиці Грушевського, читав: «Борітеся — поборете, вам Бог помагає!».

Ще якихось два тижні тому планувалося, що Шевченків ювілей влада святкуватиме так, як і не раз бувало перед тим. Тобто вийдуть на трибуну пани-начальники, за словами самого поета, «пикаті, пузаті», й читатимуть щось із папірця, гордо потрясатимуть іменем Шевченка — як трофеєм, здобутим навіть не в бою, а вкраденим і привласненим.

Це було б найгіршим блюзнірством, яке лише можна уявити.

Нинішній ювілей найменше вписується в казенні рамки. Та й наукове шевченкознавство сьогодні здається тісним для пояснення того вибуху Тарасових пророцтв у живій реальності, що ми нині спостерігаємо. Зрештою, феномен нинішньої ситуації полягає в тім, що ми, чи не

вперше за багато літ, перестали ділитися на «шевченкознавців» та «всіх інших». Можливо, відчуваючи це, ще минулої неділі Євген Нищук оприлюднив ідею: святкувати 200-й день народження Кобзаря саме на Майдані, а не в стінах Палацу «Україна». Міністр повторив цю ідею і в своєму виступі на слуханнях, крім того, заявив, що всі інші ювілейні акції також переглянуть і, де це можливо, скоригують. Обіцяного кілька місяців тому кошторису на проведення свята (того, що планувалося в Палаці «Україна») — просто нема, і 9 березня Тарасове 200-річчя на Майдані відзначатимуть за допомогою волонтерів. А Шевченківську премію, вперше за всю її історію, вручатимуть не тепер, а в День Незалежності, коли ми отримаємо нового Президента країни, якому за статусом належить поставити підпис у відповідних документах. Втішна новина: до ювілею, вже 7 березня, таки буде відкрито після реконструкції Національний музей Шевченка в Києві.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=322222>

Програма-мінімум для Ради

Юлія Лучик, «День»

Пленарних засідань ВРУ цього тижня не буде. Учора депутати вирішили приступити до роботи в комітетах, але в час «Ч» обіцяли повернутися. «Враховуючи ту небезпеку, яка ще залишається, та ситуацію наших відносин з РФ, я би просив народних депутатів не покидати міста Києва, щоб ми могли у будь-яку мить зібрати наш парламент», — закликав спікер Верховної Ради Олександр Турчинов.

Серед прийнятих документів був і акт щодо створення Тимчасової слідчої комісії для підготовки закону про мови, скасування якого раніше ветовав Турчинов. Мовляв, це посприєє стабілізації ситуації на півдні та сході країни.

«Робоча група по вдосконаленню закону про мови — це, звісно, добре, але це навряд чи допоможе у вирішенні проблеми, — прокоментував «Дню» народний депутат від «УДАРу» Володимир Куренной. — Краще просто скасувати рішення ВРУ і наразі поставити на цьому крапку. Закон і так фактично не діяв, а голосування парламенту по його відміні було використане окремими силами, як політичний агітаційний продукт».

Утім, за словами Володимира Куренного, і такий крок навряд чи зуміє врегулювати ситуацію в регіонах. «Жодних підстав говорити про те, що все втихомирилося, а Росія — відступила, у мене немає, — говорить політик. — Є тільки декларативні заяви Кремля як експортний варіант «замилування» очей міжнародній спільноті. Нічого більшого. Ситуація в Криму, по факту, залишається небезпечною».

Схожої думки притримується і його колега по фракції Віктор Чумак. «Я б передчасно не розслаблявся, — сказав «Дню» депутат. — Думаю, російські війська залишатимуться на території півострова аж до проведення референдуму в АРК, надання російській мові статусу офіційної, розширення самостійності Криму і ще декількох принципових для Росії положень. Оптимізму поки мало».

Для налагодження дипломатичних відносин з Російською Федерацією на погоджувальній раді в понеділок депутати також вирішили створити відповідну групу, яка б найближчим часом виїхала на перемовини до Москви. «На переговори до окупанта нема чого їхати взагалі, — перед початком засідання заперечив «Дню» народний депутат від «Батьківщини» Андрій Сенченко. — Підстав для цього сьогодні немає. Ситуація в Криму не змінилась».

Натомість із представниками Криму депутати ВРУ на днях спільну зустріч вже провели. На ній, як повідомив «Дню» народний обранець від Партії регіонів Нестор Шуфріч, було вирішено створити парламентську групу з підготовки змін до Конституції Криму. «Керівництво АР Крим виставило цілий пакет питань, які цікавлять парламент і громадськість автономії. Будемо активно вивчати це питання», — зазначив Шуфріч.

Роз'яснювальна робота продовжується і на міжнародних фронтах та з людьми в регіонах. «Ми працюємо для того, щоб ця ситуація була розв'язана не за допомогою армії, а за

допомогою дипломатичних методів», — прокоментувала «Дню» народний депутат від «УДАРу» Ірина Геращенко. — Проте очевидно також те, що демонтувати режим Януковича ми змогли не через те, що йому нарешті почали загрозувати санкціями, а через силу протесту українського народу. Сьогодні Україну може врятувати тільки гідність, яку демонструє наше суспільство і непохитність української армії — це насправді сильніше, ніж будь-які міжнародні санкції. Хоча і вони також важливі».

У пакеті-мінімумі політичних рішень для врегулювання ситуації на проблемних територіях депутати називають: удосконалення закону про мови (надання російській та кримсько-татарській мовам статусу офіційних), децентралізацію влади з розширенням повноважень місцевих громад та необхідність врахування інтересів усіх громадян України — із сходу та заходу, півночі й півдня — під час прийняття чи скасування конкретних законодавчих актів. «Ми не повинні порушувати Конституцію, закони і діяти як революціонери, — сказав «Дню» позафракційний народний депутат Віталій Немілюк. — Треба дослухатися до кожного, а не «продавлювати» рішення, в тому числі у Верховній Раді».

Слід також прораховувати ймовірний розвиток ситуації наперед, а не так, як це трапилося після ухвали законів про розформування «Беркуту» чи відміни закону про мови, які спровокували нову ескалацію конфлікту. «Нинішня тактика Путіна — взяти Україну «на гачок» через Крим, — переконаний «ударивець» Володимир Куренной. — Щоб на нього не втрапити, необхідно заспокоїти людей і вибити у агресора ідеологічні та політичні страшилки, але ні в якому разі не примножувати нові».

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/den-ukrayini/programa-minimum-dlya-radi>

Родом из ТЭК

Сергей Сидоренко, "Коммерсантъ" (Украина)

Указы Президента N248-249/2014 о смене руководства Администрации Президента были опубликованы на сайте Главы государства вчера днем. Первый документ снял обязанности руководителя АП с Олега Рафальского, второй — возложил их на Сергея Пашинского.

Сергей Пашинский, народный депутат V-VII созывов, является одним из близких соратников Юлии Тимошенко, в Верховной Раде входил во фракции БЮТ и "Батьківщина". Все три созыва Рады был членом комитета по вопросам топливно-энергетического комплекса. В конце 1990-х работал в банковской сфере, в 1998 году возглавлял банк "Украина".

Как известно, ранее Турчинов уже назначал и.о. главы АП. 26 февраля эту должность занял Рафальский — единственный заместитель главы АП времен Виктора Януковича, сохранивший свое кресло после смены власти. Это назначение, а также ряд других кадровых решений, оставивших у власти чиновников команды Виктора Януковича, были неоднозначно восприняты обществом. Возможно, по этой причине было решено сменить руководителя АП на человека, принадлежность которого к новой команде не вызывает сомнений.

Вчера и.о. главы АП был представлен коллективу. Церемония состоялась в большом зале администрации при участии глав всех ее структурных подразделений. По мнению участников мероприятия, Рафальский, курировавший документооборот под руководством Сергея Левочкина и Андрея Клюева, сохранит свои полномочия и влияние и при новом руководителе. Олег Рафальский зачитал сотрудникам Указ о назначении и.о. главы АП, а также принял участие в первых рабочих совещаниях, проходивших вчера.

Пресс-служба Президента распространила короткое сообщение о церемонии, процитировав Пашинского: "Одним из заданий АП является мониторинг ситуации и координация работы с органами местной власти". Участники встречи утверждают, что Сергей Пашинский попросил их не только мониторить, но и влиять на местную власть. "Вы знаете, что в регионах были назначения по квотному принципу. Хоть я этот принцип ненавижу, но это уже произошло. Вам надо где-то вмешиваться в их работу, где-то подсказывать", — пересказал источник слова нового руководителя АП.

На встрече с сотрудниками Сергей Пашинский заверил, что не планирует значительных ротаций в АП: "Я человек толерантный, никого увольнять не буду. Надеюсь на ваш опыт". Часть сотрудников все же останутся без работы — в АП предлагается отказаться от некоторых направлений деятельности, связанных с экономической, социальной политикой. Возможно, сокращение коснется также направления евроинтеграции — ранее Александр Турчинов ликвидировал должность уполномоченного по интеграционным процессам (этот пост занимал посол Украины при ЕС Константин Елисеев), так что его аппарат остался невостребованным.

"Мы не будем подменять Кабмин, дублировать его полномочия, поэтому какие-то подразделения будут заморожены. А через четыре месяца придет новый президент — вот он начнет переформатировать структуру, назначать новых людей", — объяснил Пашинский.

В числе сотрудников АП оказались также те, кто выиграл от смены власти. В их числе советник Президента Марина Ставнийчук, работавшая на Банковой и при Президенте Ющенко, и при Президенте Януковиче. Вчера на собрании коллектива она выглядела весьма оптимистичной и договаривалась с коллегами о том, чтобы ей в кабинет вернули спецсвязь и выход на международные звонки, отключенные несколько дней назад.

Согласно закону о статусе народного депутата, Пашинский не может совмещать депутатский мандат с работой в других органах власти, но похоже, что в АП решили обойти это требование. Александр Турчинов имел право назначить полномочного главу АП, но не стал этого делать. В его указе на Сергея Пашинского "возложено временное исполнение обязанностей" главы и не упоминается о том, что он взят в штат администрации.

<http://www.kommersant.ua/doc/2424612>

Когда и как могут пройти перевыборы Верховной Рады

Кристина Зеленюк, "Сегодня"

Нынешний год станет годом сплошной предвыборной кампании: 25 мая украинцы выберут нового президента, мэров Николаева, Черновцов, Херсона, Одессы и 20 других райцентров, а также столичного градоначальника и депутатов Киеврады. Но на этом избирательная гонка не закончится. В конце года украинцев ждут еще одни выборы — парламентские.

Этого требуют и митингующие на Майдане, и сами депутаты. Сейчас на сайте Рады зарегистрировано два законопроекта о досрочных выборах в ВР: внефракционный Николай Рудьковский предлагает провести их 26 октября, а внефракционный Виктор Балоба — 22 июня. Но шансы на принятие больше у документа Рудьковского, ведь сейчас регионалы и новая коалиция кулуарно обсуждают две даты голосования за новых нардепов — 26 октября и даже 15 декабря.

ПОМЕНЯЮТ? Перевыборы нардепов обещают быть интересными. Ведь возвращение к Конституции-2004 закрыло дорогу в Раду самовыдвиженцам — в переходных положениях нынешнего Основного Закона говорится, что в Раду могут идти только кандидаты от партий или блоков. На выборах в 2012 году, пока действовал предыдущий вариант Конституции, в парламент баллотировались также и мажоритарщики, не входящие в состав никаких партий или блоков. Закон о выборах нардепов, который меняли в 2011 году, тоже предусматривает смешанную систему: 225 кандидатов избирается по партийным спискам, еще 225 — по мажоритарным округам. Но теперь закон о выборах нардепов противоречит Конституции, и в какой-то из документов придется вносить правки.

ТРИ ВАРИАНТА. Скандалить на тему перевыборов депутаты уже начали. Внефракционные парламентарии хотят принять новый закон о выборах, который оставит за мажоритарщиками право самовыдвижения — иначе им придется либо примыкать к уже существующим политсилам, либо создавать новые. «Безусловно, нужно принимать новый закон (о выборах нардепов. — Авт.). По этому поводу, думаю, в Раде будут мощные баталии», — сказал «Сегодня» внефракционный Владимир Литвин. Бывший член сегодняшнего провластного большинства, а ныне министр юстиции Павел Петренко также за изменение

закона о выборах: «Конституция-2004 не предусматривает мажоритарную систему выборов, только пропорциональную. Поэтому закон о выборах нужно поменять, чтобы депутаты баллотировались исключительно от партий».

Регионалы поддерживают парламентское большинство, но призывают принять еще один закон — по которому украинцы смогли выбирать нардепов по открытым спискам. К примеру, в 2006-м народ выбирал кандидатов в нардепы по так называемым закрытым спискам: в бюллетене от каждой партии были представлены только первых пять лидеров каждой политсилы. Регионалы же выступают за то, чтобы народ видел всех 225 человек, которых каждая партия предлагает выбрать в Раду. «В свое время я был соавтором такого проекта, и, если будет политическая воля парламента, мы его примем», — сказал «Сегодня» регионал Юрий Мирошниченко.

Могут появиться новые партии

Если самовыдвиженцам не позволят идти в Раду, они будут вынуждены примыкать к уже существующим партиям, или создавать новые. Тенденция уже есть: экс-регионал Анатолий Кинах и внефракционный Владимир Литвин создали свои депутатские группы, и могут создать новые партии. «Но времени для раскрутки мало, даже если по новой Конституции проходной барьер снизился с 5% до 3%. Им нужно заявить о себе на президентских выборах», — считает директор политико-правовых программ Центра Разумкова Юрий Якименко.

Кто в президенты

Прежде чем задумываться о выборах в Раду, нардепы говорят: «Дайте президентские пережить!» До времени «Ч» меньше двух месяцев, а срок регистрации истекает через 10 дней (15 марта). Бумаги в ЦИК 4 марта подал первый кандидат — некая Бурнашова О.М. Но ей отказали — не было нужных документов. На выдвижение единого кандидата от еще вчерашней оппозиции надеяться не стоит. Точно идут в президенты лидеры УДАРа и «Батьківщини» Виталий Кличко и Юлия Тимошенко. В своем интервью одному из американских изданий экс-премьер объяснила, что просто не могла отказаться, ведь имеет хороший опыт и уверена в том, что необходима стране. Напомним, ее речь на Майдане после освобождения была неудачной. Люди заговорили о том, что Украине нужны новые лидеры. От «Свободы» также будет свой кандидат. Имя пока не говорят — объявят на съезде партии. То же самое сделают и регионалы. Вчера выдвинула своего человека Радикальная партия — баллотироваться будет Олег Ляшко. Будет участвовать и экс-губернатор Харьковщины Михаил Добкин. Обсуждается кандидатура Петра Порошенко, но официально он этого не подтвердил.

<http://www.segodnya.ua/politics/pnews/kogda-i-kak-mogut-proyti-perevybory-deputatov-verhovnoy-rady-500737.html>

Ноу-хау кадрової політики «нової» влади

Юлія Лучик, «День»

Олігархи — в обласних адміністраціях, «революціонери» — в Кабміні та РНБО, вчорашні чиновники Януковича — на нових місцях роботи у...владі. Кадрова політика вчорашньої опозиції викликає чимало запитань та неоднозначних коментарів експертів. Уже сьогодні можна виділити, як мінімум, три ознаки в кадровій політиці «нової» влади, які роблять її схожою на «стару». Перша — «свої» (навіть географічно), а не «найкращі» і далі продовжують отримувати місця в чиновницьких кріслах. Друга — фактично владу поділили на двох («Батьківщина» та «Свобода»), так само, як раніше розділяли її регіонали та комуністи. Третє — попри аносований курс на «економію», навіть реструктуризацію в Кабміні нова влада, практично, не провела, лишивши зокрема «посади «весільних генералів» — віце-прем'єрів. Для чого?

Хоча треба визнати, що у нової влади таки є абсолютні авторські ноу-хау. Перша — «квота» громадськості, або, як її називають «квота Майдану»; і друга — представники великого капіталу власною персоною — в кріслах глав ОДА.

Кадровий «голод»

Пару днів тому — вперше за історію України — відповідальними за управління рідними регіонами призначали одних із найзаможніших українців. Ігор Коломойський та Сергій Тарута — №3 та №16 в рейтингу найбагатших людей України за версією вітчизняного «Forbes» — очолили Дніпропетровську та Донецьку ОДА відповідно.

Дехто сприйняв ці кадрові пертурбації на «ура», інші ж, навпаки, — розчарувалися. Мовляв, революція відсунула від «владного пирога» один клан, але натомість — наблизилася інший. Місця для народу в розставленому пасьянсі вкотре не знайшлося, впевнені незадоволені.

«Ми боролися не проти олігархів, — говорить президент Національної академії державного управління при президентові України (2006—2009 рр.) Віра Нанівська. — Ми виступали за те, щоб капіталісти, яких на вершину привела десовєтська революція відмовилися від монополії, а високі посади займали люди з досвідом і необхідною кваліфікацією. Це, як ви бачите, не одне і теж».

Експерт переконана, що лозунги на кшталт «Всю власть — советам!» та «Геть олігархів!» — не більше, ніж реінкарнація радянських міфів, які ретранслюють у медіа окремі політики. «Треба думати, як змінити систему, а не залишатися заручниками давніх фобій, — говорить Віра Нанівська. — Якщо ми будемо капіталізм, а не соціалізм, то питання: «Потрібні нам олігархи, чи ні?» взагалі не повинно стояти».

«Не треба боротися зі всіма, хто має гроші та володіє власністю. Це може перерости у трагедію для всієї країни, — впевнена фахівець. — Нам потрібна здорова конкуренція, яка б відбувалася на рівні впровадження якісних політичних, економічних, соціальних тощо новацій. Ось що насправді важливо для країни».

Опитані експерти й політики зазначили, що, в цілому, теперішнє рішення влади віддати кермо правління окремими регіонами представникам крупного капіталу було вимушеним, але, водночас, — цілком виправданим. «На цей крок ми наважилися лише після того, як РФ здійснила ряд кроків по розгортанню військової інтервенції в Україну, — пояснив «Дню» мотивацію влади народний депутат від «Батьківщини» Андрій Пишний. — Політику і бізнес треба розділяти, але прихід до керівництва ОДА людей, які мають економічний, політичний авторитет в регіонах, із яких вони вийшли і де, в основному, сконцентровані їхні активи, був нині необхідним. Треба зробити все, щоб уникнути конфлікту і запобігти сепаратиським настроям у регіонах. Якщо для консолідації суспільства олігархи готові покласти власне ім'я та репутацію — нічого поганого в цьому немає».

Поки ці призначення розглядаються як тимчасові — на 3 місяці, до президентських виборів, каже Пишний. Утім, як складеться далі і коли стане відомо точно, що олігархам пора піти із займаних посад, політик відповідати не наважується. «Ніхто не знає, як складеться майбутнє», — розпливчасто відповідає Андрій Пишний.

«Крупні бізнесмени, як ніхто інший, зацікавлені самовіддано відстоювати територіальну цілісність регіонів, — додає політолог Михайло Басараб. — Нехай ними рухають не державницькі, а, швидше, власні матеріальні інтереси — зараз це йде на користь не лише їм, але й усій країні».

Позиція чи розрахунок

Про наявність більш меркантильної мотивації олігархів говорять й інші експерти. «Я не бачу тут ніякого героїзму, — каже «Дню» президент Центру ринкових реформ Володимир Лановий. — Олігархи просто дбають про свій капітал. Тут їхні інтереси співпали з інтересами країни. До того ж, вони отримали чудову нагоду продемонструвати свою громадянську позицію і трохи зі своєї кишені попрацювати на країну».

«Ніхто з наших крупних бізнесменів не хоче того, щоб активами в Україні розпоряджався Путін, — говорить «Дню» експерт Інституту політичної освіти Олександр Солонтай — Незважаючи на те, що Пінчук, Ахметов чи Ярославський відмовилися очолювати ОДА, вони все одно допомагатимуть вирішити проблеми в регіонах. Це — в їхніх інтересах».

Окремі фахівці озвучують й іншу мету політичних кроків олігархів: ними рухав холодний розрахунок, який має на меті використання адміністративного ресурсу й в подальшому для збільшення власних політичних можливостей. Особливо — за умов форсованої реалізації реформи децентралізації влади та розширення спектру повноважень місцевих громад. Про необхідність останньої в Україні говорять уже давно, але у владних кабінетах про це всерйоз задумалися тільки зараз.

«Щодо олігархів взагалі не треба мати ніяких ілюзій», — підкреслює Лановий. Мовляв, деякі власники великих капіталів прагнуть реваншу, бо постраждали від влади Януковича, і знову хочуть до влади. Деякі — виходять із тіні і «відбілюють» свій образ перед суспільством, яке хоче їхнього «розкуркулення». Звісно, фактор громадянської позиції тут також присутній, але у даному випадку він є далеко не основним, вважають експерти.

На підтримку олігархів у проблемних регіонах на майбутніх виборах президента роблять ставку окремі політики. «Турчинов фактично визнав право Ахметова на абсолютне володіння Донецькою та Луганськими областями, які залишаться вотчиною «оновленої» Партії регіонів, — ділиться з «Днем» у приватній бесіді один із депутатів з «групи Ахметова», які з ПР так і не вийшли. — Бізнес «донецьких» влада обіцяла лобювати і за кордоном, а також дала добро на освоєння ними активів «Сім'ї». Ахметова і Таруту виключили зі списку олігархів, проти яких ЄС увів санкції. Натомість — олігархи мають забезпечити перемогу Тимошенко на майбутніх виборах у цих регіонах».

Зробити «своїми» людьми лідерів місцевої еліти очільниця «Батьківщини» сподівається і в інших областях сходу та півдня, діляться джерела «Дня» у «Батьківщині». Йдеться, зокрема, і про Ігоря Коломойського, який самовисунувся в губернатори малої батьківщини ЮВТ. «Нехай собі хоче, — іронічно коментує «Дню» не під диктофон один із «ударівців». — Історія відносин Тимошенко з Коломойським — дуже непроста. До 2006-го року можна було очікувати, що він допоможе Юлії Володимирівні. Сьогодні — навряд чи».

Вихід на публічну арену донедавна закритих олігархів — явище для України аномальне. Такого в нашій історії ще не було. Оцінка цього кроку суспільством також є вкрай неоднозначною. У мирний час ми навряд чи побачили б, як обласні державні адміністрації очолюють мільярдери. «Це — тимчасово вигідна «спайка» для стабілізації ситуації в країні, — переконаний Олександр Солонтай. — Теперішня влада не розпоряджається ефективними менеджерами, бо не хоче, щоб вони в майбутньому виростили у професійних серйозних політиків. Тому вона і йде на «спайку» з олігархами, з якими в неї і так хороші стосунки».

Чи стане нинішня кадрова політика влади тенденцією? Яку насправді мету переслідують олігархи? Покаже час. Зважаючи на неоднозначну ситуацію в країні, питань до посадовців є багато, але остаточні висновки робити поки рано. Треба дати новій владі бодай місяць часу на «освоєння». Можливо, тоді з'явиться більше крапок над «і».

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/podrobici/nou-hau-kadrovoyi-politiki-novoyi-vladi>

Вилы ему в руки *"Коммерсантъ" (Украина)*

Вчерашний съезд Радикальной партии его организаторы устроили под открытым небом, в мемориальном комплексе "Национальный музей истории Великой отечественной войны". Олег Ляшко вышел к делегатам съезда с букетом красных гвоздик и сразу же предложил собравшимся возложить цветы на аллее городов-героев. Цветы в руке господина Ляшко закончились на пятом из 12 постаментов.

— А где цветы для Одессы? Дайте цветов! — закричал соратникам лидер РП. К такому развитию событий они оказались не готовы, однако нашли оригинальный выход: гвоздики под монументом городу-герою Киеву были быстро собраны и переданы депутату. Особое внимание Олег Ляшко уделил постаменту в честь города-героя Севастополя, выставив возле него делегата с украинским флагом. "Севастополь — украинский город, мы его не сдадим!" — торжественно пообещал политик.

Радикальная партия, зарегистрированная в 2010 году, впервые выдвигает кандидата на пост главы государства. Помимо лидера партии, других желающих баллотироваться в президенты на съезде не оказалось. В предвыборном выступлении Олег Ляшко пообещал "сам не красть и другим не давать", а всем вора "поотбивать руки".

— Кто против — под расстрел, кто воздержался — того на вилы,— пошутил делегат.

Выдвижение Олега Ляшко в президенты было единогласно поддержано делегатами съезда еще до представления его предвыборной программы. Документ под названием "План Ляшко. Украина радикальных изменений" делегатам не раздали, а о его содержании собравшиеся узнали из второго по счету выступления лидера РП. В частности, он пообещал отменить должность премьер-министра; сократить численность народных депутатов с 450 до 200 человек; запретить пенсионерам, а также гражданам, которые уже были народными депутатами двух созывов, вновь избираться в Верховную раду; провести досрочные выборы в парламент и местные органы власти; отменить депутатскую неприкосновенность и все льготы государственным чиновникам; ввести смертную казнь за саботаж приказов в армии.

Заканчивая презентацию своей программы, Ляшко неожиданно взял паузу.

— Здесь нет 13-го пункта. Но я предлагаю делегатам поддержать его — необходимо запретить Партию регионов и Компартию. Кто за то, чтобы ввести этот пункт в программу? — призвал он к голосованию делегатов съезда. Решение своего лидера присутствующие поддержали единогласно.

В завершение съезда Олег Ляшко пригласил православного священника благословить его кампанию. "Дай рабу божьему Олегу мужества на супротивников",— прочитал молитву священнослужитель, а лидер РП поцеловал крест. Он поблагодарил делегатов за оказанное доверие, пообещав выиграть президентские выборы:

— В первый раз Радикальная партия выдвигает в президенты своего кандидата. Зато какого! Пусть теперь все другие партии завидуют!

<http://www.kommersant.ua/doc/2424210>

Інтернет-ЗМІ

Валерій Карпунцов: Центрвиборчком. Настав час визначитись

Главком

В Україні наближається момент істини у питанні затвердження результату боротьби Українського Народу за свою кращу долю. Я особисто визначаю цей момент виборами Президента України.

Для кожного українця та для міжнародної спільноти, на моє глибоке переконання,вкрай важливим є щоб ці вибори пройшли чесно, прозоро, без фальсифікацій та корупції, на основі загально визнаних демократичних принципів проведення виборів із чітким дотриманням виборчих прав громадян.

Разом з тим, триваюча боротьба Українського Народу ознаменувалася чіткою вимогою громадян – люстрація влади на всіх її рівнях, в тому числі це стосується Центральної виборчої комісії (далі – ЦВК, Комісія). То чи може діючий склад ЦВК забезпечити реалізацію виборчих прав громадян та провести прозорі демократичні вибори? Для мене в цьому питанні відповідь – однозначно «ні»!

Такий висновок зумовлений рядом далеко не суб'єктивних, а об'єктивних факторів.

Діючий склад ЦВК характеризується злагодженою, синхронною роботою стійкої більшості, яка контролювалась Януковичем і Ко. Саме цей склад дав «зелене світло» на прихід до влади тирана Януковича.

Звичайно, що не всі члени ЦВК зарекомендували себе із негативної сторони, але їх меншість. При цьому, слід визнати, що навіть серед провладних членів Комісії є дійсно

професійні люди, але, на жаль, їхня професійність направлялась роками задля відстоювання інтересів діючої влади.

Новою людиною у складі ЦВК, яка призначена у зв'язку із достроковим припиненням повноважень тодішнього Голови Комісії Шаповала В.М., є член ЦВК Копиленко О.Л. Але враховуючи порушення законодавчо визначеної процедури його призначення колишнім Президентом України Януковичем В.Ф., що виразилось у внесенні поспіхом його кандидатури до Парламенту без попереднього погодження із депутатськими фракціями, сподіватись на його неупередженість видається вкрай сумнівним.

Ситуація навколо виборів Президента України 2010 року, місцевих виборів 2010 року, численних позачергових місцевих виборів, чергових виборів народних депутатів України 28 жовтня 2012 року, повторних виборів народних депутатів України у одномандатних виборчих округах № 94, 132, 194, 197, 223 з виборів народних депутатів України 15 грудня 2013 року, засвідчила неспроможність окремих членів існуючого складу Центральної виборчої комісії забезпечувати реалізацію та захист виборчих прав громадян, а також неспроможність організувати чесні та прозорі вибори із об'єктивною та незалежною їх оцінкою.

Склад ЦВК «закривав очі» на фальсифікації та грубі порушення законодавства України під час місцевих виборів, і, як результат – владна партія або її представники отримували сумнівну «перемогу».

Шокує за своєю суттю рішення, прийняте без достатніх на те фактичних чи юридичних підстав, яким ЦВК визнано неможливість достовірно встановити результати виборів у 5 одномандатних виборчих округах з виборів народних депутатів України 28 жовтня 2012 року нівелювало повністю довіру до цього органу.

Численні легалізації «перемоги» провладних кандидатів на виборах народних депутатів України та фактична бездіяльність ЦВК щодо захисту виборчих прав інших кандидатів стали нормою для Комісії під час останніх чергових виборів до Парламенту.

Так, незабезпечення правильного застосування окружною виборчою комісією одномандатного виборчого округу № 184 вимог закону під час встановлення підсумків голосування в одномандатному виборчому окрузі № 184 з виборів народних депутатів України 28 жовтня 2012 року призвело до закономірного наслідку – вчинення ЦВК протиправних дій щодо встановлення результатів виборів народних депутатів України в одномандатному виборчому окрузі № 184.

Численні звернення, що надходили до ЦВК щодо порушень з боку окружної виборчої комісії з виборів народних депутатів України одномандатного виборчого округу № 184 під час встановлення підсумків голосування в одномандатному виборчому окрузі № 184 не дали результату, бо зверталися, звичайно ж, не провладні особи. ЦВК не вжила всіх можливих заходів щодо встановлення дійсних результатів волевиявлення громадян України в одномандатному виборчому окрузі № 184 та не мала достатніх правових підстав для встановлення результатів та складення протоколу про результати виборів народних депутатів України в одномандатному виборчому окрузі № 184.

Грубі порушення зі сторони ЦВК виявились доленосними для кандидата у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 184 Вінника І.Ю., і, як результат - обраним є не той, хто насправді отримав найбільшу кількість голосів виборців.

При цьому, для провладної більшості ЦВК залишилися непоміченими аргументи членів Комісії Шаповала В.М., Усенко-Чорної Ж.І., Магери А.Й., Швець Ю.В., Жиденка І.Г., Шелудька В. Є., Осадчука О.К., які були викладені ними у окремих думках до протоколу про встановлення результатів виборів народних депутатів України в одномандатному виборчому окрузі № 184.

Поза проблематикою фактичної заангажованості ЦВК постає інше, більш глобальне питання: законодавчо встановлений строк повноважень діючих членів ЦВК (крім О.Копиленка та О.Осадчука) закінчується 1 червня 2014 року. Тобто існує значна ймовірність того, що результати виборів Президента України доведеться встановлювати вже іншому складу ЦВК, що, очевидно, може поставити під сумнів легітимність виборів в цілому.

Слід також підкреслити, що сама Комісія надала пропозиції щодо вдосконалення Закону України «Про вибори Президента України» і не оминула у цих пропозиціях і себе. Так, ЦВК, задля продовження діяльності існуючого складу на виборах Президента України 25 травня 2014 року, пропонувала виключити із Закону України «Про Центральну виборчу комісію» частину другу статті 31 відповідно до якої член Комісії, строк повноважень якого закінчився, до прийняття відповідного рішення Верховною Радою України не бере участі у засіданнях Комісії. Але такі зміни породять колізію, адже залишиться чинною частина перша цієї статті, відповідно до якої повноваження члена Комісії припиняються у зв'язку із закінченням строку, на який його призначено.

Так чи інакше, але існуючий склад ЦВК повинен бути переформатований – цього вимагає об'єктивна реальність та Майдан. Адже враховуючи втрату довіри народу України до існуючого складу Центральної виборчої комісії, вбачаючи значну суспільно-політичну кризу сьогодення та наближення виборів Президента України, які повинні відбутися на основі демократичних принципів та із дотриманням міжнародних стандартів проведення виборів, існує нагальна необхідність усунути умови, які можуть не сприяти проведенню вільних, чесних та демократичних виборів.

У пункті 71 Кодексу належної практики у виборчих справах, ухвалений Венеціанською комісією 18-19 жовтня 2002 року зазначено, що «для забезпечення належного проведення виборів або принаймні усунення серйозних підозр у порушеннях на всіх рівнях – від загальнонаціонального до рівня виборчої дільниці – слід створювати незалежні, безсторонні виборчі комісії».

Отже, єдиним висновком є повне переформування складу ЦВК у відповідності до закону без будь-яких «закулісних ігор» та задля досягнення суспільно витребуваного результату – чесних виборів з всенародно обраним новим Президентом України.

<http://glavcom.ua/articles/18002.html>

Майдан после победы: место для паломничества, контроль новой власти или очередная игра политиков?

ОстроВ

Майдан победил. Это очевидное заключение, если обратиться к тем требованиям, которые он выдвигал. Они не один раз менялись, дополнялись и в итоге получился внушительный список. На сегодняшний день все требования Майдана выполнены до единого, но баррикады стоят, палатки на Крещатике никто не сворачивает, бочки с кострами горят также ярко... А люди идут на главную площадь столицы Украины, несмотря на то, что одиозные политики, которые пришли к власти и еще вчера стояли бок-о-бок с простыми гражданами, сегодня практически не появляются на Майдане.

Что сегодня представляет из себя еще вчерашний оплот демократии и место рождения новой страны?

С чего начинался Майдан и как менялись его требования

21 ноября 2013 года Правительство Николая Азарова заявило о приостановлении подготовки документов к заключению соглашения об ассоциации с Европейским Союзом. В ответ на это поздно вечером на Майдане Независимости собралось около тысячи человек недовольных таким решением. Инициатива данной акции протеста принадлежала нескольким украинским журналистам, однако ночью к активистам присоединились и политики, которые выразили с ними свою солидарность. С этого момента началось негласное противостояние гражданской и политической частей Евромайдана.

Требование № 1, которое было слышно практически на каждом углу Киева и в социальных сетях – это подписание соглашения об ассоциации с ЕС.

Оппозиционные лидеры, в свою очередь, вспомнили про «политичного вязня» в Харькове и фактически приписали Майдану еще одно требование – освобождение или выезд на лечение в Германию Юлии Тимошенко. Гражданская часть Евромайдана отреагировала

неоднозначно, однако лозунг «Юле – волю!» стал вторым по полярности после «Подпиши, подпиши!» (имеется ввиду подписание соглашения об ассоциации с ЕС).

Все изменилось 30 ноября после первого, как принято уже говорить, «кровавого» разгона Евромайдана, когда ночью несколько сотен бойцов «Беркута» жестоко избили и прогнали с Майдана Независимости сторонников евроинтеграции. В этот же день появилось новое требование – наказание виновных в избиении активистов Майдана. Оппозиционные политики объявили о создании Штаба Национального Сопротивления и о начале своего собственного расследования «кровавого разгона».

1 декабря состоялось почти миллионное Народное вече, в ходе которого активисты отбили и вернули себе Майдан. В частности, они снесли металлическое ограждение и прогнали сотрудников милиции, которые охраняли площадь. В ходе этого митинга участники акции протеста захватили здания Киевской мэрии и Дома профсоюзов. В этот же день произошла попытка штурма Администрации Президента. Радикально настроенная молодежь пошла «мстить ментам за побитых наших». Однако «Беркут» выставил перед собой парнишек из внутренних войск, которым больше всего и досталось. Закончилось все тем, что несколько штурмовавших были задержаны, десятки избиты, пострадали десятки журналистов. Пострадавшие были как со стороны правоохранителей, так и со стороны протестантов.

На следующий день Майдан выдвинул новое требование – отпустить задержанных активистов и снять против них все обвинения.

Параллельно Майдан потребовал отставки министра МВД Украины Виталия Захарченко, главы Администрации Президента Андрея Клюева, Генерального прокурора Виктора Пшонки и премьер-министра Николая Азарова, которых обвинили в разгонах Майдана.

Немного позже протестующие заявили, что требуют наказания тех бойцов «Беркута», которые непосредственно били активистов Евромайдана.

А уже в январе 2014 года Майдан потребовал расформировать спецподразделение «Беркут», так как бойцы ведут себя слишком агрессивно к мирным протестующим.

После того как начались столкновения на улице Грушевского, появились первые погибшие активисты, а власть полностью игнорировала все требования людей, на Майдане выдвинули новое требование – отставка Президента Виктора Януковича и досрочные парламентские и президентские выборы. Как любил повторять один из лидеров оппозиции Виталий Кличко: «Полная перезагрузка власти. Только смена всей системы власти устроит Майдан и Украину».

Время от времени на Майдане во время очередного Народного вече могли вспомнить про судьбу заключенной Юлии Тимошенко, в знак солидарности даже повесили на «йолку» большой ее портрет. Правда, этот жест вызвал неоднозначную реакцию у людей и многих гражданских активистов, появились заявления с протестами, однако баннер с изображением экс-премьера никто снимать не стал.

Про евроинтеграцию и вовсе забыли, заявления о том, что Украина должна идти в Европу и как можно скорее подписать соглашение об ассоциации с Европейским Союзом звучали редко и в основном во время приезда иностранных гостей. Объясняли это тем, что при Януковиче этого все равно не будет, а новый президент подпишет ассоциацию в любом случае. В то же время на Майдане появилась третья сила – это так называемые радикалы (в основном представители «Правого сектора»), которые заявляли о том, что Украина должна идти своей дорогой и не вступать ни в какие международные организации.

Итак, требования Майдана развивались, изменялись, дополнялись. Режим Виктора Януковича практически ничего не выполнял и оппозиция могла только изредка хвастаться пустыми переговорами и освобождением некоторых активистов из заключения.

Майдан это не устраивало и люди все более радикализировались. Во время одного из вече несколько десятков тысяч людей просто освистали выступления лидеров оппозиции Арсения Яценюка, Олега Тягнибика и Виталия Кличко. Майдан почувствовал свою силу и

впервые за три месяца взял власть в свои руки. Результат всем хорошо известен - это несколько дней кровавого и жесткого противостояния, более сотни погибших, более тысячи раненых.

Виктор Янукович бежит, его Партия регионов де-факто разваливается, его резиденцию Межигорье открывают для всех желающих, Юлию Тимошенко Верховная Рада выпускает на волю, - и это все события одного дня. А далее было расформировано спецподразделение «Беркут»; В.Захарченко, В.Януковича и многих других высших должностных лиц «режима» объявили в розыск; все политические заключенные были освобождены из-под заключения практически без суда и следствия. Досрочные президентские выборы назначены на 25 мая 2014 года.

Европейский Союз заявил, что готов возобновить подготовку к подписанию соглашения об ассоциации. Юлия Тимошенко даже заявила, что это может состояться до президентских выборов в Украине, которые пройдут 25 мая 2014 года.

За несколько дней новая власть выполнила все требования протестующих на Майдане. Однако, несмотря на это, люди продолжают идти на главную площадь столицы. «Остров» попытался выяснить у людей, почему «история Майдан» продолжается.

Майдан после победы как место паломничества

Утро понедельника, 3 марта, начало рабочей недели. В Украине уже сменилась власть, дороги в столице разблокированы, милиция и сотрудники ГАИ патрулируют улицы Киева, бойцы Самообороны Майдана ходят уже без масок, касок и бит. На подступах к Площади Независимости высятся трехметровые баррикады со всех сторон, возле всех входов и выходов стоит охрана Майдана. Люди толпами идут с цветами, лампадками и свечами почтить память погибших во время противостояний. Память героев Небесной Сотни.

На сцене Майдана больше не выступают политики с громкими речами, а только молятся священники, изредка читают стихи Тараса Шевченко и тихо играет спокойная музыка.

«Я прихожу сюда каждый день со дня трагического расстрела молодых и ни в чем невинных ребят. Я живу в Киеве, работаю с утра до вечера, но во время перерыва я не могу спокойно сидеть в офисе или обедать. Я вспоминаю о семнадцатилетнем парне, которого убили выстрелом в голову, и я плачу... Не хватит всех цветов и свечей, чтобы почтить их память. Они герои наши, они вечно будут с нами. Мне передают деньги мои коллеги и просят купить цветов, чтобы возложить на баррикады. Мы же люди. Я буду приходить на Майдан до тех пор, пока он стоит и пока я жива. Даже если уберут баррикады и все вернется как раньше, я буду приходить и нести цветы», - рассказывает молодая девушка Марина, которая в конце не сдержалась и расплакалась.

«Майдан – это уже как церковь, храм, святое место... как сюда можно не приходить? Я прихожу и молюсь, зажигаю свечку, общаюсь со священниками, мне здесь хорошо и спокойно», - говорит Михаил Андреевич Моховый.

«Несу цветы, молюсь за души умерших, плачу и прошу у Бога мира и спокойствия нашей стране. Где, если не здесь?», - не скрывая слез, рассказала девушка, которая пришла с маленьким ребенком на Майдан.

Майдан для большинства украинцев стал не просто политической площадкой, а святым местом. В большей степени на это повлияли трагические события последних дней, когда десятки людей оказались под беспощадными пулями снайперов. Сегодня улицы Институтская и Грушевского в центре Киева буквально усеяны горами цветов, возле них зажжены сотни лампадок, свечей, люди несут венки, игрушки, каски...

Многие пытаются хорошо заработать на чувствах и слезах простых людей. Продажа цветов на Майдане и на Крещатике успешно процветает. Гвоздики, розы, тюльпаны продавцы предлагают по завышенным ценам, но большинство людей это не смущает, все стараются почтить память героев. Вместе с цветами можно купить лампадки и свечи.

Многие политики и известные артисты также приходят на Майдан с цветами, чтобы почтить память погибших. Недавно народная артистка Украины Тина Кароль после своего концерта в Киеве отнесла все цветы на баррикады и почтила память героев Небесной Сотни

минутой молчания. 5 марта Государственный секретарь США Джон Керри также возложил цветы на месте противостояний на улице Грушевского в память о погибших активистах Майдана.

Заместитель Председателя Верховной Рады Украины Руслан Кошулинский, проходя мимо баррикад на Институтской, где погибло наибольшее количество людей, крестится и кланяется.

«Здесь души героев, души Небесной Сотни. Подсознательно люди не хотят даже трогать то место, где они погибли, и это правильно. Люди приходят по духовному зову. Это то же самое, когда каждый год мы приходим на могилы своих родных, также люди и идут на Майдан», - рассказал Р. Кошулинский «ОстроВу».

Майдан как контролер власти

Майдан превратился сегодня в место паломничества для многих украинцев. Однако, не все политики считают, что люди не расходятся исключительно их духовных соображений.

Внефракционный народный депутат Украины Анжелика Лабунская рассказала, что люди стоят для контроля власти, а баррикады могут простоять до президентских выборов, которые пройдут в мае этого года.

«Я думаю потому, что люди шли не только ради того, чтобы во власти поменялись персоны, а ради изменения всей системы. Как говорят, Майдан произошел у людей в голове. Я солидарна с теми, кто говорит, что баррикады будут стоять до выборов президента - это правильно. Так как майдановцы уже поняли - новую власть нужно обязательно контролировать на каждом шагу, указывать на ошибки и недоработки, направлять туда, куда нужно людям. И майские выборы также необходимо жестко контролировать. Это будет функция Майдана в Киеве и маленьких майданов в голове каждого из нас!», - высказала свое мнение нардеп.

Один из «авторитетов» еврореволюции народный депутат Анатолий Гриценко считает, что Майдан должен действовать постоянно, как «механизм контроля».

«Майдан как механизм контроля должен действовать постоянно – он эту власть снесет, если она будет действовать как старая», - сообщил он «ОстроВу».

«Майдан - это механизм контроля. Люди хотят быть уверенными, что сделанное ими будет выполняться», - говорит вице-спикер Верховной Рады Р.Кошулинский.

Возможно, многие люди на Майдане действительно чувствуют себя своеобразным контролером новой власти, но готовы ли они снова противодействовать, есть ли силы? На сегодняшний день далеко не все довольны первыми шагами недавней оппозиции, но Майдан молчит. Люди потребовали от новой власти принятия закона «о люстрации» и перевыборы в Верховную Раду вместе с президентскими. Но их никто не слушает. На Майдане висит несколько плакатов с этими требованиями, но их некому читать, политики ведь сегодня на Майдане только мимоходом, «заработались» в кабинетах.

Руслан Кошулинский объясняет отсутствие политиков на Майдане их большой занятостью.

«Новой власти досталось очень сложное время. Власть одновременно вынуждена строить новое и защищать то, что уже построено. Это просто невероятно сложно. Очень тяжело людям было с различными идеологиями и ценностями воевать против режима. Людям с разными идеями приходится строить одну страну и не ломать, а строить. А сегодня еще и есть внешняя угроза, какой не было за всю историю независимой Украины. Поэтому, сегодня иметь претензии к власти о том, что у них не хватает времени появляться на Майдане, неправильно», - сказал вице-спикер ВРУ.

В конце концов, корреспондент «ОстроВа» не встретил на Майдане ни одного человека, который бы сказал, что стоит на площади с целью контроля новой власти.

Майдан как механизм манипуляции

Новая власть прекрасно понимает, что Майдан ослаб, но при этом не выступает инициатором того, чтобы он «исчез».

Многие политики с облегчением вздохнули бы, если бы люди разъехались (ту же Тимошенко Майдан встретил достаточно холодно и она ответила ему взаимностью). Но в то же время, все понимают, что такое оружие как Майдан еще может пригодиться.

«Майдан не расходуется, потому что скоро выборы. А вдруг кандидат от власти проиграет? Что тогда делать? А тут уже готовый Майдан, сделал объявление и все «тут как тут». Люди, может, и сами вышли на улицы, но держат их политики, и сейчас это как никогда очевидно», - высказал свое мнение Петр из Севастополя.

«Власть очень шаткая, Россия показала, что не хочет с ней сотрудничать. Получается, что в любой день под натиском огромной державы новая власть вынуждена будет уйти. Только у нее будет 3 варианта: Майдан, заграница и тюрьма. Привычнее всего Майдан, но собрать его заново не позволят, вот он у них в качестве страховки и стоит», - поясняет Сергей из Днепрпетровска.

«Майдан как запасной аэродром» сегодня видится наиболее вероятной версией того, почему политики так упорно не хотят его сворачивать.

А многие люди на самом деле ходят туда просто по привычке.

«Есть такая вещь как привычка, люди привыкли ходить на Майдан. Люди почувствовали себя здесь и у них возникло чувство того, что они могут влиять на власть», - говорит Руслан Кошулинский.

Люди на Майдане хотели смены власти. Все были слишком заняты свержением старого режима, чтобы говорить о качестве нового. Сегодня многие недовольные новой властью, но другой нет, нет даже альтернативы. К тому же внешняя угроза со стороны России не позволяет людям выступать против украинской власти. Поэтому Майдан молчит. Молчит и ждет...

А люди продолжают идти, со слезами, цветами, и главное, с верой. Верой в то, что все было не зря.

<http://www.ostro.org/general/politics/articles/439428/>

Зачем мы спешим сесть на раскаленную сковороду НАТО?

Хвиля

Появление законопроекта о вступлении Украины в НАТО показывает, что жизнь ничему не учит наших парламентариев. Парламентская тройка не взяв под твердый контроль юго-восток и, вообще, не установив устойчивый контроль над страной, дальше продолжает победоносное шагание по граблям. Это предложение из серии победоносных решений типа отмены скороспелого мовного закона, на который и.о. президента Украины Александр Турчинов был вынужден наложить вето.

Зададимся вопросом — нужно ли Украине вступление в НАТО?

После известных событий ответ, бесспорно, утвердительный. Но...

Зависит ли от Украины будет ли она принята в НАТО или нет?

Нет, не зависит.

Хотя мы на 98% готовы к вхождению в НАТО на уровне адаптации законодательства, педалирование этого процесса без четких гарантий со стороны США и Европы напоминает игры мальчика возле открытой бочки с бензином.

Ответим на элементарные вопросы:

1. Будет ли принимать НАТО сегодня страну де-факто находящуюся в состоянии войны с государством обладающим вторым по величине ядерным арсеналом?

2. Будет ли принимать НАТО страну с неясными границами, которые де-факто не признаются страной со вторым ядерным арсеналом?

3. Будет ли рисковать НАТО ради Украины в условиях, когда Россия фактически торпедировала остатки Ялтинской системы и двое суток назад огромными усилиями США и

Европе удалось огромными усилиями остановить Путина от дальнейшей эскалации украинского кризиса.

Мы получаем определенно три «нет».

При этом очевидно, что:

1. Путин не отказался от установления контроля над Украиной, а просто совершает перегруппировку сил.

2. Предотвращение расширения НАТО на восток в текущей ситуации не просто приоритет внешней политики РФ, а один из ключевых приоритетов.

3. Что тема с НАТО является прекрасным жупелом, который кавалеры георгиевской ленточки сейчас начнут вешать на уши жителей юго-востока и Крыма. И его начнут вешать, что опять застанет врасплох Киев, который лажанувшись начнет визжать «Караул! Раскалывают!», вызывая в перепуганном мозгу западных обывателей незабвенные образы 1939 года.

Как надо было делать по уму?

1. Все силы кинуть на взятие ситуации в стране под контроль. Закрывать все дырки в силовых ведомствах. Закрывать ключевых сепаратистов в регионах. Нейтрализовать российское подполье, которое создается под дестабилизацию. Короче говоря, стать договороспособным субъектом, который будет иметь реальные возможности реализовать тот или иной тип заявленной политики.

2. Провести кулуарные консультации с США и Европой по поводу вступления в НАТО. Определить формат дорожной карты выхода из кризиса с четким распределением ролей, стратегии, тактики.

3. Проговорить с РФ формат урегулирования конфликта, имея за спиной консолидированную позицию США и Европы. Тщательно проговорить интересы Германии, чтобы она не кинула нас в решающий момент, учитывая ее близкие отношения с Москвой.

4. Запустить процесс урегулирования конфликта через ОБСЕ, после того, как будут понятны позиции всех сторон.

5. Принять оптимальное решение.

Кстати, мы не одиноки в стремлении побыстрее принять самое очевидно и, как следствие, самое провальное решение. В Госдуме сегодня появился законопроект о конфискации активов европейских и американских компаний в случае санкций Запада в отношении РФ. Очевидно, что это такая же попытка трахнуть самих себя, только масштабно, великодержавно, с глубоким осознанием глубины своего падения. Хотя, нет. Судя по всему, сегодня российская элита проявляет такой же неадекват в сложившейся ситуации, как и наши мечущиеся тени в Верховной Раде.

<http://hvylya.org/analytics/politics/zachem-myi-speshim-sest-na-raskalennuyu-skovorodu-nato.html>

Блоги

Анатолій Гриценко: «Кому война, а кому – мать родна?»
pravda.com.ua

Нова влада призначила керівником "Укртрансгазу" людину, через яку стара влада закупила "вишки Бойка", внаслідок чого країна тоді втратила багатомільярдні кошти. Що це – люстрація чи амністія? А ще два дні тому Яценюк заявив про плани швидкого розпродажу НАК "Нафтогаз України" разом з усіма її дочірніми структурами – тож правильні хлопці вже готуються? Як же ж вони поспішають... І як же ж швидко вони забули про Майдан, завдяки якому й розсілися по урядових кріслах...

Публічно попереджаю Турчинова, Яценюка і Тимошенко (бо це її партія "Батьківщина" керує процесом, отримавши пости Президента, спікера і голови Уряду) – зупиніться, негайно припиніть корупційно-кадрові ігрища, щоб потім не довелося тікати з країни на чартерах!

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/grytsenko/53184bf049ecf/>

Олександр Доній: «Кримські татари»
корреспондент.net

Мав щойно телефонну розмову з одним зі знайомих кримських татар(до речі, розмова - обопільно українською). Він переповів, який нині точиться шалений тиск на кримських татар.

З одного боку-система залякування(погрози на рівні пліток новою депортацією, маркування будинків кримських татарів(типу як перед погромами), з іншого боку-фантастичні обіцянки влади і грошей(лише б зрадили Україну).

Обіцяють міністерські посади.

Обіцяють кошти депортованим. Для цього залучили еліту Татарстану.

Бо при тому, що народи кримські татари і татари (казанські) -різні за походженням, але Гераї правили не лише Кримом, але запрошувалися на правління і до Казані, тобто є династично-елітна спільна традиція. Саме тому підступний Кремль намагається використати і таку методу. І при всьому тому, кримські татари у своїй більшості непохитні.

Не забуваймо про них. І не лише зараз, коли їхня підтримка нам так необхідна.

Можете лише уявити, як хотіли б путінські посіпаки під час розмов з Заходом щеголяти аргументом,що і корінний народ Криму на їхньому боці?

Але ж ні!

Тож не забуваймо про них потім, коли все нормалізується.

Вони мають проблеми з територією(їх навмисно не пускали в ареали ранішнього проживання, зокрема на Південний берег та в гори.).

Вони мають проблему з облаштуванням депортованих(виселяв їх Сталін в "столипіних", а кошти на нове житло збирають з по крихтах).

Вони мають проблеми з мовою(на жаль, русифікація зачепила і цей народ, тож так важлива підтримка їхньої мови на державному рівні).

В тому числі-пропаганда по її вивченню в школах не лише кримсько-татарських).

Вони мають проблему з топонімікою(Сталін та російські націоналісти-комуністи вкрали у них назви їхніх населених пунктів,тотально замінив на Широкие-Гвардейские, і ми досі не повернули в Криму давні назви).

Вони мають і внутрішні проблеми(а який народ не має внутрішніх проблем і інтриг!

Та з внутрішніми проблемами,думаю, вони справляться самостійно). Проблем багато. Але вони мають гідність. І їхня гідність-сьогодні така саме запорука, що Крим -це Україна, як і українські військовики.

По телефону я відчував, що є певна прикрість від неухаги до кримських татар на офіційному рівні(до речі, тут, в соцмережі, де я пишу, такої неухаги нема, тут громадськість розуміє більше). Тож коли все заспокоється, не забуваймо тих, хто стоїть на українському боці у важкі часи.

P.S. Цей пост написаний з глибокою повагою до шановних Мустафи Джамільова та Рефата Чубарова, яких пощастило знати особисто, та до багатьох моїх приятелів кримських татар, які може і менш відомі загалу, але так само є важливою ланкою у справі українсько-кримсько-татарської єдності.

<http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/olesdoniy/a134096>

Європейський Союз вводить санкції проти 18 колишніх українських чиновників *Телеканал новин "24"*

Кореспондент: Європейський Союз вводить санкції проти 18 колишніх українських чиновників, яких підозрюють у розкраданні державних коштів. Імена фігурантів чорного списку опублікують 6 березня в офіційному журналі ЄС. Тоді ж санкції вступлять в силу. Рахунки осіб, які потрапили у список, будуть заморожені. Обмежувальні заходи застосують протягом 12 місяців. Раніше, нагадаємо, з'явилася інформація, що санкції стосуватимуться зокрема экс-президента Віктора Януковича. Фінансові обмеження проти колишніх українських можновладців уже ввела Швейцарія, Австрія та Ліхтенштейн.

Хто стане президентом? *"Студія "1+1", ТСН*

Лідія ТАРАН, ведуча: Хто стане президентом? Перший президентський рейтинг після повалення Януковича за результатами дослідження проведеного Центром «Соціс». Лідером президентських перегонів зараз є Петро Порошенко, його би підтримала зараз 21,2% виборців. Друге місце у лідера партії «УДАР» Віталія Кличка, в нього 14,6%. Третя позиція в Юлії Тимошенко, за неї проголосували би близько 10% респондентів. На четвертому регіонал Сергій Тигипко, комуністу Петру Симоненку дісталось п'яте місце. Свободівець Тягнибок, лідер «Правого сектору» Дмитро Ярош і голова руху «Український вибір» Віктор Медведчук пасуть задніх, їх підтримало би менше 3%.

Україна укріплює кордони з Кримом

Лідія ТАРАН, ведуча: Україна укріплює кордони з Кримом. На території Херсонської області крім громадських блокпостів встановили військові. Тож дорогою на півострів через Херсон весь транспорт зупиняють кілька разів: на громадському посту поблизу Цюрупинська, на військовому посту в Каланчацькому районі, а на самому кордоні з Кримом чергують вже люди з російськими прапорами і кримським «Беркутом». Аби російські прапори не перемістилися далі до рубежів із Кримом підтягують українських військових.

Олена ВАНІНА, кореспондент: Це військовий блокпост встановлений за 7 км від межі Херсонської області та Криму. Його встановили аби не допустити можливого пересування ворожої військової техніки з боку півострова. Такі блокпости відтепер є на всіх трасах області, що ведуть у Крим. військові запевняють, техніки, зброї та людей достатньо, щоб стримати будь-який наступ, але розташування військових позицій просять не знімати. Ситуація напружена. Тут готов стояти до ти доки існуватиме потреба і сподіваються, що ситуація з Кримом вирішиться мирно.

Валерій КУРАЧ, керівник військового КПП у Каланчацькому районі: «Ну конечно можно спать спокойно. Со стороны противоположной стороны никакой агрессии к нам не проявляется, мы к ним никакой агрессии не проявляем. Они несут службу на своем контрольно-пропускном пункте, мы несем службу на своем контрольно-пропускном пункте».

Олена ВАНІНА, кореспондент: Військових морально і матеріально підтримують місцеві жителі. Люди приносять продукти, матраци, теплий одяг. Голова сільради села Червоний чабан навіть домовився з енергетиками, щоб ті провели до військового табору електрику.

Андрій СУЧОК, голова Червоночабанської сільради: «Будем платити с бюджета сельской рады».

Олена ВАНІНА, кореспондент: До того як сюди направили військових на блокпосту чергували місцеві активісти. Цивільні чоловіки теж налаштовані рішуче і готові разі наступу проросійських сил з Криму боронити свою землю разом з військовими.

Чоловік: «Ми готові відстоювати рубежі. Це наша Батьківщина і ми ні на шаг не збираємося нікуди відступати. І знаємо, що перемога буде за нами. Ми стоїмо на своїй рідній землі, а Путін, він є окупант і хай забирається геть».

Олена ВАНІНА, кореспондент: Прості селяни моляться за мир і сподіваються, що все буде добре.

Новим тимчасовим очільником Адміністрації Президента України призначено Сергія Пашинського *ICTV, Факти*

Інна ШЕВЧЕНКО, ведуча: Новим тимчасовим очільником Адміністрації Президента України призначено Сергія Пашинського. Відповідний указ підписав виконувач обов'язків Президента Олександр Турчинов. Пашинський – член партії "Батьківщина". Раніше був у складі Блок Юлії Тимошенко. А в 2005-му році обіймав посаду радника Прем'єр-міністра. До 99-го року займався комерційною діяльністю. Пашинський – депутат трьох скликань парламенту, заступник голови фракції "Батьківщина", а також член комітету Верховної Ради з ядерної політики і паливно-енергетичного комплексу. Сергію Пашинському 47 років. Він народився на Рівненщині.

Штурм на біс: Як донецькі сепаратисти вдруге захоплювали ОДА

Інна ШЕВЧЕНКО, ведуча: Гаряче сьогодні було біля Донецької ОДА. Зранку там знову підняли національний прапор. Правоохоронці вивели проросійсько налаштованих активістів. Бо було повідомлення про закладену у будівлі вибухівку. Але вже надвечір антимайданівці захопили будівлю, і знову змінили стяг. І щойно повідомили нам, що на центральній площі зараз зібралося 10 тисяч людей, які підтримують Україну та її єдність.

Кореспондент: У Донецьку нині знову гаряче. Облдержадміністрація вкотре під прапором Росії Дві тисячі людей пішли штурмом на будівлю прорвали кордону "Грифону", вибили двері центрального входу, та прорвалися всередину. Так відреагували активісти на те, що зранку їх змусили покинути приміщення через замінування.

Микола КРЮЧЕНКО, заступник начальника міліції Донецька: "В сдании обнаружена противопехотная мина. Работают взрывотехники. Из здания всех вывели, в том числе сотрудином милиции. Сотрудином милиции на данный момент занимаються оцеплением здания, обеспечения безопасности граждан, которые здесь находятся".

Станіслав ЯКОВЛЄВ, мешканець Донецька: "Я не наемник, не русский наемник. Я украинский гражданин, видите? Никто там мину не подкладывал. Это провокация. Просто чтобы нас выгнать из этого здания. Только Россия может защитить наши права".

Кореспондент: У ці хвили молодь Донецька збирається на мітинг за єдність України, який підтримує і нове керівництво Донбасу. А от на Вінничині закликають росіян не втручатися в українські справи. Тут зібралося декілька десятків людей - хлопці та дівчата вийшли на центральну площу міста з невеличким плакатами "Схід – Захід" - це Україна". Усі заклики до єднання молодь записала на камеру. Мета акції розмістити кліп у соціальних мережах аби його побачили жителі Росії, а можливо і сам президент Путін – та зрозуміли українці самі владнають власні проблеми без військового втручання та розділу країни.

Олександр, вінничанин: "Украина неделимая. И мы любим Крым, мы любим Львов, мы любим все. И мы хотим жить в нашей стране, и решать свои вопросы сами".

Ірина ПИШНА, організатор акції: "Для нас вона неподільна ділима і цілісна, в нас немає проблем з жителями, наприклад, сходу заходу, центром, ми усі дружимо, і у нас не виникає жодних проблем, мовних чи навіть людських!".

Кореспондент: З такими ж гаслами мітингували у Миколаєві. Жінки прийшли підтримати українських льотчиків, які з неділі на цілодобовому бойовому посту у військовій частині. Жінки подарували озброєним солдатам квіти та цукерки.

Катерина СТОКОПЛЯС, учасниця пікету: "Звичайно, хвилююсь. Особливо, коли їх всіх викликали на вихідних. І першу добу було дуже страшно. А зараз чекаємо. Наша така доля – чекати".

Кореспондент: В Запоріжжі мобілізується самооборона. У ній майже дві тисячі чоловіків. На виходах з обласної адміністрації - вартові. Заблокували також виїзди з військової частини. А вже підозрюють – там російський десант з Ростова-на-Дону. Тим часом на центральній площі міста новий очільник краю спілкується з громадою, а через декілька кварталів – сотня антимайданівців, з транспарантами про свою незгоду із новою владою та бажанням єднатися з Росією.

Наталія ПИЛИПЕНКО, городянка: "Оцениваю действия Путина, как помощь Украине. Я предпочитаю быть частью России чем частью Евросоюза. Потому что наш менталитет не готов быть там. Мы должны быть славяне вместе".

Олександр, доброволець: "Есть предположение, что в городе Запорожье уже заведома здесь находится десант с Российской Федерации. Лучше себя чуть-чуть обезопасить, чем дожидаться какой-то серьезной провокации. Тем более, за забором ребята, ну их жалко".

Кореспондент: В Криму, у Бахчисараї городяни теж мітингували – проти сепаратизму та війни.

У парламенті хочуть відмовитися від позаблоковості і йти в НАТО *5 канал, Час новин*

Ігор ТАТАРЧУК, ведучий: Відмовитися від позаблоковості і йти в НАТО хочуть у парламенті. Відповідний законопроект авторства бютівців Бориса Тарасюка, Олександр Черноволенка і Валентина Королюка зареєстрували у Верховній Раді. Ним передбачається внести зміни у закони про основи нацбезпеки і про засади внутрішньої та зовнішньої політики, щоби скасувати позаблоковий статус України і визначити вступ у НАТО одним із пріоритетів зовнішньої політики. Нагадаю, що у 2010 році, за президентства Януковича, Верховна Рада прийняла закон, який передбачається позаблоковий статус України.

Перевізники Київщини погрожують страйком

Катерина КЕЛЬБУС, ведуча: Транспортний бунт назріває серед маршрутників Київщини. Три десятки перевізників погрожують страйком вже за кілька днів. Працівники автобусів, які возять людей з області до столиці, вимагають люстрації в транспортній комісії Київської ОДА. Саме цей орган вирішує, які підприємства працюватимуть на території Київщини. Наступний конкурс мав би відбутися уже 1 квітня. Утім комісія досі лишається у старому складі. Інша частина маршрутників страйкувати не збирається. Натомість вимагає допустити до роботи фірми, які не змогли перемогти в конкурсі через корупцію у лавах чиновників обласної адміністрації. За словами транспортників, право на перевезення надавалося лише фірмам, задіяним у незаконній схемі чільників профільних управлінь. Проти деяких з них ще рік тому порушили кримінальні справи.

Богдан ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ, голова ГО "Об'єднання Б. Хмельницького": "Прокуратурою подаються подання по цим конкурсам, навіть ось сьогоднішнім числом безпосередньо. Тобто їхнє ехо, їхніх конкурсів до такої степені таємне. Нікому не відомо, як рахують, як лікують, як говорять. Тільки говорять просто: ви програли".

Олександр ВИШНЕВИЙ, представник частини перевізників Київської області: "Що стосується нової мережі відкриття маршрутів у порушення правових актів, тобто коли відкриваються маршрути без відповідного обслідування, оцінки, а просто нарисували схему і провели по ньому конкурс. Ми проти цього. Якщо наша позиція не буде почута керівництвом обласної державної адміністрації - ми будемо зупиняти рух транспорту".

Володимир ШАНДРА, голова Київської ОДА: "Ми домовилися, що страйку не буде, що буде в середу або в четвер наступний проведений з'їзд, де буде сформована громадська рада, яка буде спостерігати за роботою перевізників".

В Верховной Раде Украины зарегистрирован законопроект, который предусматривает вступление Украины в НАТО

Интер, Подробности

Анастасия ДАУГУЛЕ, ведущая: В Верховной Раде Украины зарегистрирован законопроект, который предусматривает вступление Украины в НАТО. Его авторы – это члены фракции "Батькивщина", Александр Черноволенко, Валентин Королюк и Борис Тарасюк. Они предлагают внести правки в закон об основах национальной безопасности, в частности – добавить в перечень основных направлений государственной политики пункт об обретении Украиной членства в организации Североатлантического договора. Кроме того, предлагается изменить договор о принципах внутренней и внешней политики, а именно – убрать из него положение о том, что Украина является внеблоковым государством.

Милиция вывела из здания донецкого облсовета протестующих

Анастасия ДАУГУЛЕ, ведущая: Сегодня утром милиция вывела из здания Донецкой областной администрации пророссийски настроенных активистов. В 10:20 поступила информация, что здание заминировано. Взрывотехники обнаружили на одном из этажей противопехотную мину. Напомню - в понедельник группа пророссийских активистов ворвалась в здание областной администрации, сорвав сессию областного совета. Депутаты и журналисты 2 часа были заблокированы в осажденном здании. Пикетчики объявили, что берут власть в области в свои руки и требуют введения на Донбасс войск России.

Алла МАТЮШОК, корреспондент: Сотрудники милиции по периметру оцепили здание обл администрации, а внутрь вошли взрывотехники. Людей эвакуировали, сообщив, что идет операция по обезвреживанию опасного предмета.

Милиционер: "Противопехотная мина, совершенно верно. Ее обнаружили, работают специалисты".

Алла МАТЮШОК, корреспондент: Предприниматель Павел Губарев, который называет себя "народным губернатором" сразу же заявил, что это была провокация с целью сорвать его пресс-конференцию. Он в очередной раз призвал своих сторонников брать власть в свои руки, захватывать офисы - по его определению - "олигархических СМИ" и горсовет.

Павел ГУБАРЕВ, командир организации "Народное ополчение Донбасса": "Произошла провокация! От власти, что якобы здание обл администрации заминировано".

Алла МАТЮШОК, корреспондент: На тот момент на площади находилось около 300 человек. Сторонники Губарева тут же распространили в соцсетях объявление, призывая всех пророссийски настроенных жителей выйти на митинг. Люди, которые поддерживают Губарева, говорят: готовы брать власть и даже применить оружие. Большинство из них - пенсионеры. Здание областной администрации оцеплено бойцами внутренних войск. Со щитами, противогазами, дубинками они готовы противостоять попыткам штурма. На всякий случай входы и окна изнутри укрепили дополнительными решетками. Милиция просто наблюдает за митингом. Иногда выводит из толпы особенно агрессивных или нетрезвых участников. Когда ораторы закончили выступать, толпа пошла на штурм. Митингующие штурмуют боковые входы и снова выламывают решетки. Буквально за несколько минут здание захвачено. Губарев снова готов руководить областью. Участники митинга рукоплещут – они намерены оставить здание за собой, теперь надолго.

Мужчина: "Все зависит от России. Если она финансово поможет, или будет какая-то еще поддержка, то вопросов нет. Администрация должна к нам прислушиваться".

Алла МАТЮШОК, корреспондент: Тем временем на центральной площади города собирается антивоенный митинг под желто-голубыми флагами. Люди говорят, они слышали об угрозах, которые звучат в их адрес со стороны пророссийских активистов, но не боятся.

Женщина: "А чего их бояться? Я у себя дома. Если им что-то не нравится, пускай они по-своему стоят. Пусть они едут домой. Я не хочу, чтобы на моей земле была война, я хочу жить спокойно и счастливо".

Анастасія, учасниця антивоєнного мітингу: "Страшно не те, що вони можуть зробити, а те, що взагалі люди в Україні повинні боятися, коли вони виходять з прапором цієї країни. Я вважаю, що абсолютно не може бути такого в нормальної, цивілізованої європейської країні".

Алла МАТЮШОК, кореспондент: Милиція поспішно організовує кордони. Є інформація, що проросійські активісти спробують спровокувати бійку. Начальник обласного УВД – на лікарняному, і навіть намірен подавати в відставку, але зараз прийшов на територію, оскільки вважає, що повинен забезпечити порядок.

Роман РОМАНОВ, начальник УМВД України в Донецькій області: "Це моє особисте рішення. Я особисто вважаю, що я повинен виконати свій обов'язок, тому зараз я тут, навіть перебуваючи на лікарняному, тому що по-іншому не можна. В іншому випадку тут можуть бути якісь проблеми, я не хочу їх. Обезпечити захист людей, щоб не побили".

Алла МАТЮШОК, кореспондент: І вже ввечері з'явилася інформація: офіційно призначений на посаду голови Донецької обласної адміністрації Сергій Тарута перебуває в Донецьку і намірен завтра приступити до виконання своїх обов'язків.

Анастасія ДАУГУЛЕ, ведуча: Як повідомляють наші кореспонденти, в Донецьку по-ранішньому неспокійно. Ввечері мітинг за єдиність України на центральній території зібрав близько 5 тисяч осіб. Проросійські настроєні активісти, які перемістилися туди ж, а їх близько тисячі, почали провокувати драки, кидати в мітингуючих каміни, яйця і димові шашки. Вспихують потасовки, милиція намагається розділити учасників акцій. Офіційної інформації про постраждалих поки немає.

Гість в студії - В'ячеслав Кириленко, народний депутат, фракція ВО "Батьківщина"

ТВі, Сьогодні

Тетяна БУДЬ, ведуча: Чи збираються залагоджувати конфлікт у Криму у стінах Верховної ради, запитано у нашого гостя, народного депутата України, фракція ВО Батьківщина, В'ячеслава Кириленка.

Віталій ПІВОВАР, ведучий: Що в даному випадку в даній ситуації в Криму, коли конфлікт все ж таки не припиняється насправді, як ми бачимо, з усіх інформацій. Що може зробити Верховна рада? Які рішення вона може ухвалити?

В'ячеслав КИРИЛЕНКО, народний депутат, фракція ВО "Батьківщина": "Верховна рада може ухвалити ті рішення, які в її компетенції. Це понад усе зміни до конституції Криму, або нова редакція конституції Криму. Якщо Криму дійсно це потрібно, важливо, і цікаво. А якщо кримські політики діють уже не самостійно, а за вказівкою із Кремля, то, звичайно, говорити про якусь співпрацю в законотворчому чи конституційному рішенні, не доводиться".

Віталій ПІВОВАР, ведучий: Що значить, якщо Криму це цікаво? Як це визначити, цікаво чи не цікаво?

В'ячеслав КИРИЛЕНКО, народний депутат, фракція ВО "Батьківщина": "Якщо є зустрічні кроки – то цікаво. А поки що ми маємо нелегітимно призначеного керівника кримського уряду, який на жоден контакт із парламентом України не йде. Очевидно, сподіваючись тільки на військову силу Чорноморського флоту Росії, і взагалі інших військових частин із континентальної Росії, які, підтверджено вже, перебувають на території нашого півострова Крим".

Віталій ПІВОВАР, ведучий: А хто зараз з депутатів на місці в Криму відслідковує ситуацію і намагається з'ясувати, власне, чого хочуть мешканці Криму?

В'ячеслав КИРИЛЕНКО, народний депутат, фракція ВО "Батьківщина": "Депутати місцеві, стверджують там, що вони обрані по Криму, кримськотатарські наші депутати там. Плюс формуються, але ніяк не сформуються, міжфракційна група, яка би відбула до Криму, для того, щоб відновити діалог. Але ми з вами бачимо, що навіть спец посланці ОБСЄ і ООН зазнають утисків і переслідувань у Криму. І звіти змушені виїжджати, як це трапилось

сьогодні із спец посланцем ОБСЄ. Це означає, що налаштованості на діалог у теперішніх кримських верховодів поки що немає. Це означає, що діалог треба налагоджувати не із теперішнім кримським урядом, який очевидно, що несамостійний, а безпосередньо, із Москвою. І рано чи пізно такий діалог відновиться. Але він можливий тільки якщо Росія буде виконувати свої обов'язки гаранта безпеки, у що тепер не віриться взагалі".

Тетяна БУДЬ, ведуча: Скажіть будь ласка, депутати зараз працюють у комітетах, які, першочергові завдання там зараз будуть вирішуватися. Над чим зараз працюють?

В'ячеслав КИРИЛЕНКО, народний депутат, фракція ВО "Батьківщина": "Комітетів багато, і кожен комітет працює над своїм".

Віталій ПІВОВАР, ведучий: Я уточню питання. Напередодні, вчора, Верховна рада, на тиждень, по суті, пішла на перерву в роботах в комітетах. В той час, коли в Криму відбуваються, дуже активна йде агресія зараз. Ми кожного дня про це говоримо, і в нас сотні повідомлень від глядачів, які питають, а чому нічого не робить Верховна рада України для захисту громадян в Криму?

В'ячеслав КИРИЛЕНКО, народний депутат, фракція ВО "Батьківщина": "Вона робить на рівні погоджувальної ради керівників фракцій, керівників відповідних комітетів. Тому що комітети з питань екології, вибачте, не відповідає за питання безпеки України у Криму і українських громадян. А всі ті, хто відповідають, працюють у цілодобовому режимі. Але я повторюю, що питання ваше краще скерувати до депутатів Верховної ради автономії Криму і кримського уряду. До речі, зараз самопроголошеного. Чи потребують вони взагалі діалогу із Верховною радою України. І чому вони не виходять на контакт, коли такий діалог пропонується".

Тетяна БУДЬ, ведуча: Давайте тоді не до Криму. Зараз в регіонах теж в принципі складна ситуація, в східних регіонах я маю на увазі. Там теж, як ми бачимо, є різні заворушення, мітинги, тобто як там працюють депутати, от дійсно, що вирішують тоді у східних областях. Як там налагоджують ситуацію?

В'ячеслав КИРИЛЕНКО, народний депутат, фракція ВО "Батьківщина": "Там ситуація налагоджується за допомогою громадян, які відстоюють територіальну цілісність і правоохоронних органів, які пропонують свої обов'язки. Зараз одне завдання – громадян Росії, які тут займаються політичним хуліганством – по швидше видворити за межі України. От і все".

Віталій ПІВОВАР, ведучий: Ви кажете, що це роблять громадяни, а що роблять депутати?

В'ячеслав КИРИЛЕНКО, народний депутат, фракція ВО "Батьківщина": "Те, що і громадяни".

Тетяна БУДЬ, ведуча: Тобто їздять безпосередньо туди?

В'ячеслав КИРИЛЕНКО, народний депутат, фракція ВО "Батьківщина": "В тому числі".

Віталій ПІВОВАР, ведучий: Як ви оцінюєте зараз ситуацію в Донецьку. Ви бачите, що там насправді якісь, я навіть не можу до кінця зрозуміти, що там сьогодні ввечері відбулося, тому що, якщо вже захопили телеканал Донбас, хто це робить, і навіщо?

В'ячеслав КИРИЛЕНКО, народний депутат, фракція ВО "Батьківщина": "Це роблять такі самі російські громадяни, які прибули користуючись нашим прозорим кордоном, правда за декілька днів раніше, бо тепер кордон все-таки охороняється вже більш посилено нашими прикордонниками, які їздять по південному сходу України, від Одеси до Донецьку, з тим, щоби підбурювати інциденти і напружувати ситуацію. Це означає, що рано чи пізно такі громадяни будуть виявлені, локалізовані, і акуратно повернені на територію рідної їм Російської Федерації. Тому що коли вже в Донецьку 5000 людей вийшло самостійно за територіальну цілісність України, і 2000 людей, з яких більшість – це громадяни Росії, за відокремлення Донецька, вони саме цього хочуть, то це означає, що наші громадяни в Донецьку починають активно виявляти свою громадянську позицію. А міліція звичайно діє абсолютно культурно,

зовсім не так, як діяла проти протестувальників на Майдані, і дозволяє їм захоплювати вкотре вже обласну адміністрацію, і навіть щойно телеканал".

Віталій ПІВОВАР, ведучий: В яких містах були ви особисто і спілкувалися з громадянами під час конфліктів останніх?

В'ячеслав КИРИЛЕНКО, народний депутат, фракція ВО "Батьківщина": "Останні 3 дні?"

Віталій ПІВОВАР, ведучий: Давайте тиждень навіть.

В'ячеслав КИРИЛЕНКО, народний депутат, фракція ВО "Батьківщина": "Якщо тиждень то це далеко. Насправді 3 дні ми інтенсивно працюємо".

Віталій ПІВОВАР, ведучий: Ви особисто в яких містах були?

В'ячеслав КИРИЛЕНКО, народний депутат, фракція ВО "Батьківщина": "Ми інтенсивно працюємо над створенням міжфракційної групи, яка відбуде до Автономної республіки Крим".

Віталій ПІВОВАР, ведучий: Це колись станеться?

В'ячеслав КИРИЛЕНКО, народний депутат, фракція ВО "Батьківщина": "Я не впевнений. Це має бути група, яка включає депутатів всіх фракцій, і яка буде мати візаві у Криму. Тобто кримських депутатів, які хотіли би цього діалог".

Досі у тяжкому стані 15 поранених під час сутичок на Майдані

Віталій ПІВОВАР, ведучий: Досі у тяжкому стані 15 поранених під час сутичок на Майдані. Про це повідомили у Мінохорони здоров'я. Загалом же у лікарнях Києва більше 200 постраждалих, які були травмовані на Майдані.

Тетяна БУДЬ, ведуча: Загиблих на сьогодні 99. Подробицю із ситуацію із постраждалими дізнавалася наша колега Анна Ниченко. Чи можна вже говорити про остаточні цифри стосовно загиблих?

Анна НИЧЕНКО, кореспондент: На жаль це ще не остаточні дані. За словами міністра охорони здоров'я Олега Мусія, оскільки наразі у важкому стані перебувають 15 осіб, то про загальну кількість загиблих можна говорити не раніше ніж за місяць.

Олег МУСІЙ, міністр охорони здоров'я: "У важкому стані ще знаходяться близько 15 осіб, по яких можуть бути питання. Кінцева цифра буде зрозуміла протягом місяця, коли вже буде відомий стан у тих людей, які знаходяться у серйозному стані".

Анна НИЧЕНКО, кореспондент: Наразі українці вшановують загиблих в акціях протесту у Києві 30 листопада до 5 березня. Перейменування вулиць, скверів і площ – це у планах і все в процесі реалізації. Данину пам'яті віддають як загиблим силовикам, так і активістам. Зокрема символічний пам'ятник Небесній сотні встановили на столичному Майдані Незалежності. Це 5 гранітних плит, на яких написані імена загиблих майданівців. Також зазначається дата їхньої смерті, рік, і регіон звідки вони приїхали на Майдан. Тимчасово плити розмістили на сходах і шинах, куди люди зносили квіти і свічки. Ініціатори кажуть, плити можна буде перенести в разі необхідності. А поки люди приносять сюди квіти, свічки і хочуть тут вшанувати пам'ять загиблих.

Громадянка: "Вшанування це буде пам'ять цього дня. Того дня, коли це сталося. В серцях людей і в державі також це повинен бути офіційний день пам'яті".

Громадянин: "Ребята остануться в історії, вони себе вписали в історію. І остануться в нашій душі, в наших серцях, їх будуть помнит' не одно столетие".

Громадянка: "Потрібно за цих людей молитися, щоб дійсно це була Небесна сотня, яка заступалась за нас тут, не тільки тут, а і в небі".

Анна НИЧЕНКО, кореспондент: Майдан щоразу прощався з героями з гордістю та слізьми. Десятки разів люди скандували "герої не вмирають". Кажуть, тепер найважливіше аби жертви Небесної сотні не була даремною.

Громадянка: "Они бедные лежат в сырой земле, а мамам большое горе. Дай Бог, чтобы никогда такое больше не повторилось, и не было такого".

Громадянка: "Дуже шкода цих дітей що загинули. Але вони за праведне діло загинули. І дай Боже, щоб їх смерть у вилілося у щось красиве майбутнє, незалежне, українське".

Служба безопасности Украины и Министерство внутренних дел начали совместную операцию «Граница»

ТРК "Украина", События

Евгений МИХИН, ведущий: Служба безопасности Украины и Министерство внутренних дел начали совместную операцию «Граница», чтобы не допустить въезда на территорию Украины вооруженных людей. На украинско-российской границе выставляют дополнительные наряды и применяют спецтехнику. Украинские пограничники решительно заявляют о своей готовности защищать государственную границу. По словам первого заместителя председателя Государственной пограничной службы Павла Шишолоина, военные продолжают выполнять свою работу, несмотря на давление российских спецслужб.

Павел ШИШОЛИН, первый заместитель председателя Государственной пограничной службы Украины: «Державний кордон захищений. Державний кордон буде охоронятися прикордонниками України, а не якихось інших незрозумілих формувань. Ми будемо вірні присязі і до кінця виконаємо свій долг».

Освободить задержанных в феврале активистов Майдана требовали их родственники у стен Верховной Рады

Источник: ТРК Украина : Передача События (выпуск 19:00)

Дата выпуска: 05.03.2014 6:30:00

Сюжет № 21

19:19:13-19:21:06(время эфира)

Евгений МИХИН, ведущий: Освободить задержанных в феврале активистов Майдана сегодня требовали их родственники у стен Верховной Рады. Они, вместе с членами Комитета по освобождению политических заключённых, настаивают – задержанных пытаются осудить, вменяя ложные обвинения и незаконно содержат в следственном изоляторе. Для своих близких пикетчики потребовали амнистии.

Юлия ПЛЕСЕНКО, корреспондент: Компания друзей помогала Майдану с первого дня, – говорит киевлянин Стефан.

Киевлянин: «Мы все принимали участие, все друзья. Я занимался поставкой резины».

Юлия ПЛЕСЕНКО, корреспондент: Только вот четверем его друзьям не повезло. В конце февраля их арестовали. Сразу же назвали преступной группировкой и обвинили в поставках оружия на Майдан.

Екатерина ПОДЛЕСНАЯ, жена арестованного Тимофея Подлесного: «На сайте МВД они говорили про поставку оружия на Майдан, то есть это как бы активисты «Евромайдана», и они действительно помогали Майдану, то есть очень много – они возили маски, шлемы в больших количествах».

Юлия ПЛЕСЕНКО, корреспондент: Комитет по освобождению политических заключенных ознакомился с доказательствами и свидетельствами и решил: парни – обычные активисты. Потому и внесли их фамилии вместе с именем еще одного ранее осужденного в список тех, кто должен попасть под амнистию.

Николай КОХАНОВСКИЙ, председатель Комитета освобождения политических заключенных: «Вимагаємо зараз тут, щоби видали ще одну постанову, як була попередня постанова по 23 політв'язнях, той список, який ми затвердили також своїм Комітетом, і, в принципі, цим механізмом відпустили негайно цих п'ятьох людей».

Пикетчиков слышали. Представитель Комитета законодательного обеспечения правоохранительной деятельности, который и принимает такие решения, лично забрал обращение.

Представитель Комитета законодательного обеспечения правоохранительной деятельности: «Воно все буде на засіданні комітету в матеріалах депутатам роздано».

Юлія ПЛЕСЕНКО, кореспондент: Представитель Комитета пообещал, что его коллеги уже сегодня расширят список политических заключенных и обязательно его рассмотрят. Однако окончательное решение будет приниматься здесь – в Верховной Раде – во время пленарного заседания.

Курс на НАТО. Україна хоче відмовитися від позаблоковості *УТ-1, Підсумки дня*

Любов ДОБРОВОЛЬСЬКА, ведуча: Курс на НАТО. Україна хоче відмовитися від позаблоковості. У Верховній Раді вже зареєстрували відповідний законопроект. Документ зокрема пропонує визначити вступ до НАТО як один із пріоритетів зовнішньої політики країни. Як відомо, 2010 року за часів президентства Януковича парламент ухвалив закон про засади внутрішньої і зовнішньої політики, який передбачає позаблоковий статус України.

Основний план Путіна зірвався, ціна на газ є помстою *Радіо Свобода, Ваша Свобода*

Гості «Вашої Свободи»: Володимир Омельченко, директор енергетичних програм Центру Разумкова; В'ячеслав Княжницький, колишній посол МЗС із особливих доручень щодо енергетичної безпеки.

Тетяна Ярмошук: Учора російська компанія «Газпром» заявила, що з квітня (це буде новий квартал) скасовує знижку на постачання газу до України. Відтак вже тієї ціни, 268,5 доларів за тисячу кубів, не буде.

Панове, все ж таки насамперед це позитив чи негатив для української енергетики?

Володимир Омельченко: Це означає насамперед, що стратегічний, основний план по Україні Путіна зірвався. Тому це якби помста така. І дає Путін зрозуміти новій владі, як Росія буде діяти надалі, тобто буде включати не тільки військові, а й економічні дуже жорсткі санкції проти України.

Знижка? Це не знижка. Тому що на сьогодні фактично 268,5 доларів, якщо поррахувати транспортні витрати, це якраз і виходить середня європейська ціна. Тому ніяких пільг відносно поставок газу в інші країни Європи Україна не мала. А якщо ця знижка, а це не знижка, а певний коефіцієнт у формулі ціни, буде змінена, то Україна знову буде отримувати за найбільшої вартості газ у Європі. Таким чином буде вигідно переходити на реверсний режим.

Потрібно терміново відновлювати контракт з компанією RWE, отримувати газ через Угорщину, Польщу і домовлятися зі Словаччиною повністю компенсувати ці втрати. Я думаю, що Україна повинна зменшити набагато споживання російського газу, і таким чином на зменшенні зекономити гроші, компенсувати втрати від підняття цін.

– А щодо цього принципу «бери чи плати». Як зараз діяти? Бо 40 мільярдів Україна мінімально має закуповувати. Так?

Володимир Омельченко: Там по-різному різні юристи трактують. Дехто трактує 41,5, а дехто трактує 33. Але суть справи не в тому, що не прописаний в контракті порядок, як це буде відбуватися, вживання санкцій, тому і вжити дуже важко. «Газпром» може це тільки через судовий позов здійснити. Але в Україні є набагато більше аргументів щодо судових позовів. Якщо в принципі грамотно судитися з «Газпромом» у Стокгольмському арбітражі, то в «Газпрому» шансів не буде.

– Це рішення ні для кого не стало сюрпризом, що зараз була така заява, за нинішніх умов. На Вашу думку, пане В'ячеславе, можливо, це все ж таки дасть певний поштовх для української влади щось робити у цьому контексті?

Доки будуть існувати домовленості на рівні «великих» експертів, як Путін, завжди будемо сидіти у болоті, в якому сиділи всі 1,5 десятиліття

В'ячеслав Княжницький

В'ячеслав Княжницький: Мені сподобалося, що Ви на початку сказали, що від Володимира Путіна. Це треба забувати. Доки будуть існувати домовленості на рівні таких «великих» експертів, як Володимир Путін, ми завжди будемо сидіти у тому болоті, в якому ми сиділи всі ці 1,5 десятиліття. Тому ми маємо цього уникати.

По-перше, буде знову та стара ціна газу. Що воно зміниться для внутрішнього ринку? А нічого! У нас, до речі, хіба подешевшали наші тарифи, коли в нас була дешевша ціна один квартал? Ні, нічого не подешевшало.

– Янукович обіцяв.

Володимир Омельченко: Для промисловості трішечки. Населення не відчуло це.

Повинна бути задіяна система соціальних пільг адресних

В'ячеслав Княжницький

В'ячеслав Княжницький: Промисловість відбиває свої кошти. Ми знаємо, як це відбувалося за часів Януковича.

Тому ми повинні говорити не про те, що міняється формат того ринку, який був присутній в Україні всі ці роки. Нічого не міняється. Ми повинні говорити про те, що очікує наших споживачів як приватного, так і компанії наші. Це головне.

Якщо ми будемо тільки сподіватися на те, що будуть якісь домовленості знову між президентами, то це дурниця повна. Це не ринкові умови. Ми повинні зараз вже нарешті в цих нових умовах перейти до того, що повинна бути реальна реструктуризація не просто сектору, а реформи в економіці. І таким чином ми маємо забезпечити своїх споживачів тим, щоб вони не просто сподівалися на якісь домовленості, а щоб вони надійно отримували енергію, електроенергію і газ. Оце головне. І вони повинні бути не пасивними гравцями в якихось домовленостях, а знати на основі абсолютно прозорих домовленостей, які буде робити уряд, і реформ свої права і зобов'язання та підтримувати такі дії уряду. Оце головне для нас зараз.

І ціна газу повинна компенсуватися тим, що в результаті реформ повинна бути задіяна система соціальних пільг адресних. Ми з 2006 року знаємо, що є меморандум соціальних питань в Енергетичному співтоваристві. І ми вже з 2010 року є членом Енергетичного співтовариства. Але ми не подали план дій і взагалі не підтримали положення цього меморандуму, як потрібно.

– У цьому ж році Україна головує, так?

В'ячеслав Княжницький: Так, головує.

До речі, вчора було повідомлення про те, що та допомога, яка буде на першому етапі надана США, теж буде стосуватися соціальних аспектів.

Тобто тут вже треба зробити інструментарій, скасувати пільги, про які говорив і буде, я думаю, ще говорити пан Володимир, зробити адресні пільги для найменш захищених верств населення і провести дуже потужну інформаційну кампанію саме в тому плані, як я сказав, щоб наші споживачі були не пасивними гравцями і не відчували себе жертвою якихось реформ, а щоб вони були активними людьми, підтримували, розуміли, що відбувається, звідки береться той тариф, не зважаючи на те, яка існує ціна, на ринку.

– Учора також з'явилися заяви з Заходу. Зокрема комісар ЄС з питань енергетики Гюнтер Оттінгер заявив про те, що Словаччина начебто готова надати реверсний коридор для прокачування газу компанією RWE на територію України. З європейських коридорів – це є коридор єдиноперспективний чи найбільш перспективний, оскільки, за оцінками різних експертів, за рік можна прокачати цим коридором до 20 мільярдів кубів.

Але нам відомо, що у свій час компанія «Юстрім», словацький оператор, блокувала, не було домовленостей через «Газпром».

Я нагадаю, що компанія «Газпром» має контракт зі словацьким оператором. І Словаччина має досить вигідну ціну на газ. Але попри те, що Словаччина є членом Енергетичного співтовариства, «Газпром» мав змогу це блокувати.

Як зараз може вирішитися це питання? Чи все-таки в даному випадку Словаччина піде проти «Газпрому» теж?

Володимир Омельченко: Я не бачу ніяких проблем. Тому що, згідно з Третім енергетичним пакетом, відкритий повинен бути транзит, доступ до труби, і всі споживачі країн ЄС, Енергетичного співтовариства мають право отримувати газ і мають право мати вільний доступ до труби. Тому Словаччина з правової точки зору не може не погодитися з українською пропозицією.

Інше питання, що «Газпром» там теж має деякі контракти зі Словаччиною. Потрібно там зробити невеличку перемичку. Там абсолютно невеликі гроші, щоб повністю піти від залежності від «Газпрому» у цих відносинах зі Словаччиною. Але достатньо швидко можна зайтися і певний час «віртуальним» так званим реверсом. В принципі, я думаю, що це питання лише політичної волі.

Із «Газпромом» треба вести дуже жорсткі перемовини, не йти ні на які поступки, не брати від них жодних кредитів. Хай ми будемо платити газ дорожче з Європи, але не буде ніяких схем, не буде ніяких «а-ля Фірташ», «а-ля «РосУкрЕнерго». І для цього потрібно встановити дуже жорсткий громадський контроль над роботою Мінпаливенерго, компанією НАК «Нафтогаз».

Тому що без жорсткого громадського контролю, я думаю, є шанси, що у когось з'являться такі «інстинкти» знову-таки «попрацювати» у певних схемах. І це є надзвичайно небезпечно не тільки для енергетичної безпеки, а й взагалі національної безпеки України.

В'ячеслав Княжницький: По-перше, необхідно терміново підготувати пакет документів і звернутися до Стокгольмського арбітражу. Це перш за все. Тоді ми будемо розуміти, що нас чекає. Це дуже важливо. Тому що ми повинні працювати в єдиному полі з ЄС.

Я наголошую на тому, що, якщо ми будемо подавати до Стокгольмського арбітражу, то ми повинні також підтвердити, що ми абсолютно стоїмо на боці виконання умов Третього енергетичного пакету ЄС.

До речі, Ваше питання про Словаччину, то я згоден з Володимиром, що вона нам не може заблокувати реверс. Але Словаччина – не сторона договору. Вона – член ЄС, країна ЄС. Словаччина є учасником договору про заснування Енергетичного співтовариства. Але там є одне таке чарівне слово, яке зветься «солідарність», яка прописана і в Енергетичному співтоваристві, і в угоді про асоціацію, яку, я сподіваюся, ми скоро підпишемо. Так от, в рамках цих солідарних дій ми повинні допомагати один одному. І цей механізм якраз і відкриває нам шлях до такого реверсу, про який ми говорили.

– Тобто це нинішнє загострення? Минулого року не було тієї солідарності, реверс був заблокований.

В'ячеслав Княжницький: Наскільки мені знайомо, наскільки я знаю ситуацію, треба було подавати відповідні документи, оформлювати свої, давати заявки, але той уряд цього не хотів робити, вони не виконали все по пунктах, як те треба було.

Зараз треба зробити так, як цього вимагають умови праці з оператором країни-члена ЄС, відповідно до положень Третього енергетичного пакету.

Володимир Омельченко: Насправді Словаччина ще в листопаді була готова піти на реверс, але Ставицький не підписав, тому що він знав, що буде, так би мовити, «перезавантаження» відносин з Росією, буде так званий «дешевий» газ, який ми отримали. І не тільки. З газом ми отримали, ми бачимо, що. Війну фактично. Тому Ставицький заблокував і просто почав «тягнути резину». І все це закінчилося. Зараз потрібно відновлювати все це.

Я ще раз наполягаю, що відновлення реверсу – це питання №1 енергетичної безпеки України. Я тут повністю згоден з пані Тимошенко, яка сказала, що Україна до 2020 року не повинна закуповувати жодного кубометра газу з Російської Федерації, якщо Російська Федерація до цього часу не стане демократичною державою, правовою, якій можна довіряти.

– Якщо зараз говорити про короткотермінову перспективу отримання заміни для України російського газу, скільки Україна може отримати реверсними коридорами?

Володимир Омельченко: На сьогодні Україна може отримати, якщо брати Польщу і Угорщину, десь 5-6 мільярдів кубічних метрів, а якщо Словаччину, то я думаю, що десь до 20 мільярдів. Фактично ці обсяги на 90% Україну задовольняють у поставках газу по імпорту.

– Скільки зараз українська промисловість споживає?

Володимир Омельченко: У тому році споживання в цілому в Україні було близько 50 мільярдів.

– Це і населенням і бюджету.

Володимир Омельченко: Так. З них десь промисловість споживає близько 20 мільярдів. Я думаю, що в цьому році буде менше. Тому що йде падіння промислового виробництва. Треба все зробити, тому що краще споживати менше і налаштуватися на економію, ніж знову піддатися на шантаж російський, на якісь дешеві «тіньові» схеми і знов-таки отримати економічний вплив, який потім переростає в політичний.

Це всі повинні зрозуміти. Потрібно потерпіти, навіть якісь підприємства потрібно, як кажуть, привести не на повний цикл роботи, а знизити, але потрібно зробити все, щоб Росія перестала впливати на українську політику через газову трубу.

– 19 січня 2009 року Україна підписала цю угоду на 10 років з Росією. Газові угоди. Зараз що українська влада має робити з цією угодою?

Володимир Омельченко: Угоду не потрібно повністю відмінити, тому що там в принципі закладена формула ціни. Коли ціна не залежить від політичних перемовин, а визначається в залежності від вартості кошику нафтопродуктів. Це дуже добре було зроблено тією ж Тимошенко, коли контракт підписували.

Але є великий мінус. Тому що Путін фактично обманув Тимошенко, і була записана базова дуже висока ціна. Хоча він казав, що це європейська ціна, що ми всім продаємо, а насправді це була ціна на 20% вища, ніж європейська. І Україна може подавати позов щодо завищеної ціни, умов базової ціни, щоб переглянути ціни, як це зробили основні партнери «Газпрому». Вони вже по два, по три рази переглядали ціну.

І зараз Україна може домогтися на 20-30% зниження цієї ціни. Це є абсолютно реально, якщо Україна займе жорсткі переговорні позиції. Не так, як було, коли ми судилися по газу з Фірташем, коли грали у піддавки. Якщо дійсно будуть відстоюватися національні інтереси, то ще раз повторюю, що договір в цілому необхідно зберегти, але потрібно переглянути певні умови, які стосуються саме цінових параметрів. Тоді Україна зможе повністю піти від залежності від української політичної кон'юнктури і, як кажуть, самостійно визначити свою енергетичну політику.

В'ячеслав Княжницький: Я ще тут хотів би додати, що ще треба в рамках цього контракту, що був підписаний, ми повинні розірвати раз і назавжди прив'язку до того, що ціна внутрішнього ринку від Росії пов'язується з тарифною ставкою на транзит. Це треба розірвати. Тому що це не просто третій пакет, а це просто нісенітниця. Коли у нас залежить транспортування від ціни продукту. Це не повинно бути.

Я ще раз хотів би наголосити, що якщо ми будемо підписувати, подивитися положення ЗВТ в угоді про асоціацію, то там є дуже цікава одна річ, яка повинна просто надихати наших споживачів, яким шляхом мають йти реформи. Там має бути зафіксована ціна. Не може бути кілька цін на газ. Мають бути ціни на енергоносії одні для внутрішнього ринку і для зовнішнього ринку. І це запорука тієї прозорості, яку, як чорт ладану, боїться «Газпром».

– Маємо запитання радіослухача.

Слухач: Ви щойно сказали, що Путін по суті надурив Тимошенко, заклавши ціну на 20% більшу, ніж середньоєвропейська. А це некомпетентність Тимошенко і її групи переговорників, чи там інші якісь фактори впливали на це?

Володимир Омельченко: Основний фактор, який тоді впливав, то це те, що тоді Україна блокувала всі енергетичні поставки газу не тільки до країни, а й для Європи. Фактично Україна була до стінки поставлена «під дулом автомату». І, мабуть, виходу ніякого не залишалось.

В умовах такого шантажу, жорсткого ліміту часу, мені здається, все ж таки, мабуть, там і радники не дуже добре спрацювали. Але це вже минуле. Головне – це потрібно думати по майбутнє, а не дивитися, хто там правий, а хто не правий, потрібно вживати заходів, щоб цю систему змінити і піти повністю від залежності від російського газу.

– Україна зараз вже має нового-старого керівника Міністерства енергетики. Які ж першочергові кроки зараз нове керівництво мусило би робити?

В'ячеслав Княжницький: Я хотів би сказати, що перш за все ми повинні скористатися тим, що головуємо в Енергетичному співтоваристві і підтвердити абсолютно положення Третього енергетичного пакету. Хоча ми ще і другий не виконали. Але це стосується реструктуризації НАК «Нафтогаз», завершити її, відповідно до взятих зобов'язань. Це перш за все має бути зроблено.

І друге. Ми вчора якраз про це і говорили, що буде скасована ця пільга з другого кварталу. Ми повинні підготувати пакет документів і подати його до Стокгольмського арбітражу. При тому, що ми робимо заявку, абсолютно офіційну, тим більше, що нам пообіцяла і Єврокомісія зараз підтримку, і комісар Оттінгер, що ми будемо впроваджувати положення Третього енергетичного пакету у тому числі і на своїх транспортних мережах.

– Ні для кого не є секретом, і Росія цього не приховувала, що вона не дуже бажала створювати тут тристоронній консорціум за участю України, ЄС і Росії. Вона наполягала на двосторонньому. Зараз відносини між Києвом і Москвою кардинально змінилися. Який ваш прогноз, панове, і ваші поради, що потрібно зараз робити з українською ГТС?

Можливо, мені здається, ця ситуація, ця напруженість між Росією і Заходом через Україну, яка зараз відбулася, очевидно, вплине і на долю альтернативних газопроводів?

Володимир Омельченко: У першу чергу треба готувати систему використання і в реверсному режимі, і змінити терміново керівництво НАК «Нафтогаз України», тому що в принципі ГТС може сама себе забезпечити фінансовими потоками, необхідними для реконструкції, ремонту, надійного забезпечення, експлуатації. Якщо буде незалежний оператор. І треба терміново відокремити і зробити незалежного оператора, який не залежав би від материнської компанії.

Але це потрібно робити дуже терміново. Оскільки, Ви ж знаєте, що всі величезні кошти з «Укртрансгазу» висмоктувалися по «тіньових», корупційних схемах, якими користалася вся так звана «Сім'я». І всі ці схеми треба поховати, щоб вони не відроджувалися. Тільки на цьому можна зекономити мільярди, які можуть забезпечити інвестиції у реконструкцію і модернізацію ГТС.

В'ячеслав Княжницький: Ми повинні звернути увагу на безумовне надання статусу незалежного ще й енергетичного регулятора. Без цього неможливі реформи в енергетичному секторі. Тобто повинен бути незалежний регулятор.

Володимир Омельченко: Тобто потрібно виконувати свої зобов'язання в рамках договору про Енергетичне співтовариство. Там все записано чітко, ясно, зрозуміло. Якщо ми це будемо робити, то Україна фактично стане складовим елементом загального енергетичного ринку ЄС. І тому ми зможемо закуповувати природний газ чи то в Іспанії, чи то у Португалії, тому що ми увійдемо в єдину енергетичну систему ЄС. Це нас повністю убезпечить від усяких потуг «Газпрому».

– Тобто, наскільки я розумію, у такому випадку і не потрібно вже зациклюватися, наприклад, на створенні якогось газотранспортного консорціуму?

Володимир Омельченко: Абсолютно так. Треба про нього забути.

В'ячеслав Княжницький: Систему управління має вирішити незалежний оператор. Якщо йому потрібні будуть кошти, хай він робить бізнес-план і залучає того, кого потрібно. Відповідно до внутрішнього законодавства. Все. Крапка. Воно буде дуже рентабельно.

Володимир Омельченко: Але можна розглядати питання, щоб створити газотранспортний консорціум з якоюсь західною компанією, наприклад, RWE, чи E.ON, аби тільки там не було «Газпрому».

В'ячеслав Княжницький: Законодавством заборонено входити «Газпрому», відповідно до наших зобов'язань по членству в Енергетичному співтоваристві. Немає цього.

Володимир Омельченко: І це було би нормально, якщо би західний партнер.

– І це, власне, те, чого Росія намагалася домогтися, щоб Україна полишила Енергетичне співтовариство.

В'ячеслав Княжницький: Так. Вони це знають.